

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

REUTER
ALBUM

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

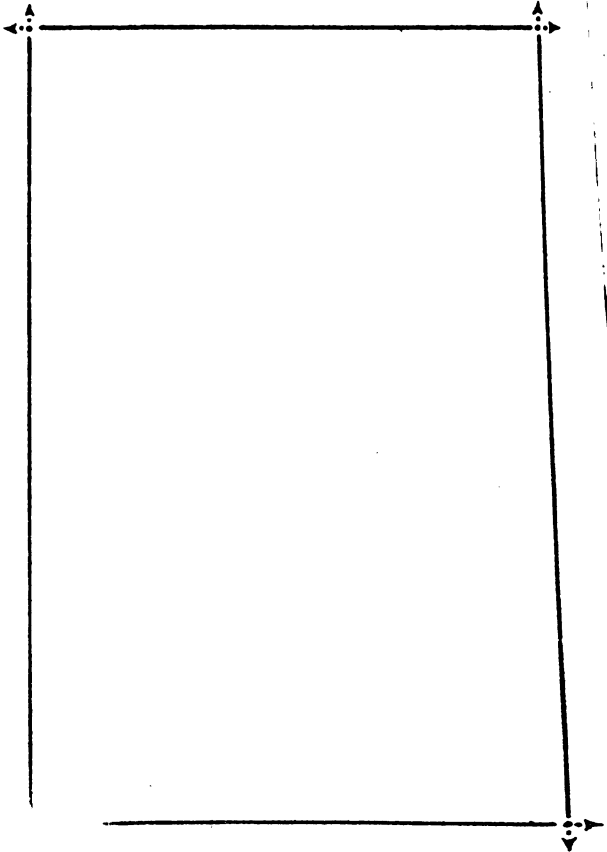

2422 0195

E 15-

REUTER'S VERJAARDAG-ALBUM.

Fritz Kautsky.

LAURENT

1874

LAURELLARD.

1874

LAURELLARD — D. B. 1874.

L. K. Smith

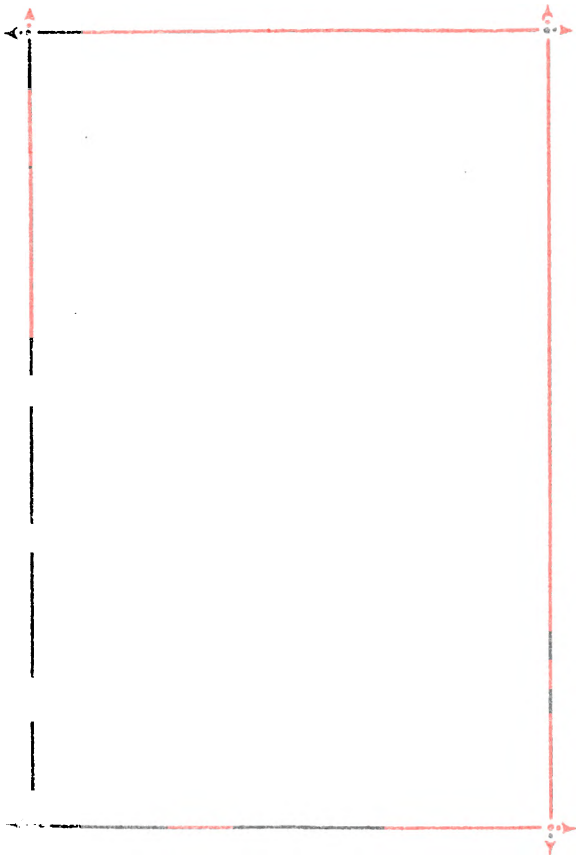
REU^TER'S
Verjaardag-Album ,

Νοῦτ) εεμ) ποολωοολῶ

VAN

Dr. E. LAURILLARD.

—
ROTTERDAM — D. BOLLE.

—
t
W
Da
W
W
H
t
—
Een
opgew
mij k
te g

't Beeld der braven, die hier sterven,
Wordt uit steen en erts geslecht,
Daarom, wat ze u deden erven,
Worde in 't harte weggelegd.
Wat ze wisten of verwierven,
Hoe ze leefden, hoe ze stierven, —
't Blijve u in 't gemoed gehecht.

Eene oude liefde werd in mij weer
opgewekt, toen het verzoek tot
mij kwam, om „een woordje vooraf”
te geven bij eene Hollandsche

vertaling van den te Dusseldorp
verschenen Reuter-Almanach.

In korte trekken herinnere dat
„woordje vooraf”, wie REUTER ge-
weest is en wat hij ervaren heeft.

Den 7^{den} November 1810 werd hij
geboren te Stavenhagen, in Mecklen-
burg-Strelitz, van welk stadje zijn
vader, een ernstig ambtenaar, Bur-
gemeester was. Zijne moeder was
uit een krankte lam geworden en
bleef haar gansche leven sukkelen.
Maar haar levendige geest en haar
gevoelig hart waren van grooten
invloed op de vorming van haren
Frits, die bovendien veel in zich
opnam van de lustigheid en luimig-
heid van zijn „oom Herse”.

Na het eerste gewone onderricht

7

genoten te hebben, bezocht hij de gymnasiën van Friedland en van Parchim en werd op zijn 21ste jaar student in de rechten te Rostock en daarna te Jena. Daar werd hij, — tot zijn ongeluk — lid van een der toen onder de studenten bestaande, staatkundige genootschappen. En toen, den 3^{den} April 1833, een troep heethoofdige jongelieden, ook studenten er onder, te Frankfort een aanval hadden gedaan op de hoofdwacht, werd ieder, die tot een staatkundige club behoorde of behoord had, verdacht en vervolgd. Ook FRITS REUTER. Hij werd gevangen genomen en „wegens poging van hoogverraad” veroordeeld ter dood! Frederik Willem III echter

veranderde het vonnis in eene verwijzing tot dertig-jarige vestingstraf. Zeven jaren bracht hij toen in verschillende vestingen door. In zijn ut mine Festungtid heeft hij dat tijdvak beschreven. In het jaar 1840 werd hij in vrijheid gesteld bij de algemeene amnestie, die Frederik Willem IV aan alle staatkundig-veroordeelden verleende.

Eerst had nu REUTER plan zich tot schilder te vormen; toen zou hij, op raad zijns vaders, de rechtsgeleerde studie weer opvatten. Maar 't een en het ander mislukte. Hij ging toen in de leer op een landgoed en daar leerde hij Louise Kunze kennen, die zijne verloofde en later zijne trouwe en zorgzame gade werd.

Intusschen, daar de landhuishoudkunde weinig vooruitzichten bood aan REUTER, die geen middelen had, om goedsbezitter te worden, liet hij dat bedrijf varen en ging les geven in de teekenkunst, de gymnastiek, enz. In dien tijd schreef hij zijn bundeltje L ä u s c h e n u n R i m e l s, zooveel als: Kwinkslagen en rijmpjes, en de bijval, dien dit bij zijne landgenooten vond, bracht hem tot de ontdekking, dat dáár zijne kracht lag en zijne roeping, dat hij verteller en dichter moest zijn. Nu volgden: De Reis nah Bellingen, de reis naar België; — Kein H ü s u n g, zonder Huisdak; — Schurr-Murr, Rommelzoo;—Ut de Franzosentid,

uit den Franschen tijd; — Hanne Nüte, eene in versmaat gestelde geschiedenis van menschen en vogels, en zoo meer. Maar 't voornaamste èn van zijne Olle Kamellen, Gedroogde Kruiden, èn van al zijne werken was en bleef het werk Ut mine Stromtid, en de hoofdpersoon, daarin voorkomende, de Inspector Bräsig, blijft een kostelijke figuur, eene nu eens zeer lachverwekkende en dan weêr diep aandoenlijke verbinding van potsierlijke manieren en een gulden hart. Maar ook andere karakters zijn treffend geteekend. Daar was REUTER een meester in. En tevens was hij een meester in het schilderen van de natuur, voor wier zonneshijn

en maanlicht, voor wier wouden en wateren, voor wier rozen en nachtegalen hij een fijn en diepgaand gevoel had.

Toenemend was dan ook, en krachtig toenemend, de opgang, dien Reuter's werken maakten, in en buiten zijn vaderland. De Rostocksche Hoogeschool schonk hem eershalve den Doctorstitel. En toen FRITS REUTER den 12^{den} Juli 1874 op zijn fraaie villa bij Eisenach overleden was, toen gevoelde het gansche Duitsche volk, dat het een geliefde verloren had, en ook buiten Duitschland werd dat door velen gevoeld.

De verzamelaar nu van den „Reuter - Almanach” heeft uit Reuter's verschillende werken gezeg-

den en zinnen bijeengebracht, die — pittig of luimig, ernstig of schertsend, gevoelvol of geestig, — wel verdienen bewaard en overdacht te worden en wel geschikt zijn, om 't hart eens menschen goed te doen door den frisschen en gezonden humor, die er doorheen loopt, als een zuivere en verkwikkende stroom. — Dat ervare de gebruiker van 't boekske. Hij worde door 't gebruik lustiger en blijder, — ook wijzer en beter!

E. LAURILLARD.

Als iemand zegt: „'k sta j'er voor in,
'k Maak 't allen menschen naar den zin!”
Dan zeg ik: „Vriend, toon me uw gunst
En leer me ook die heksenkunst.”

FRICTS REUTER.

1 Januari.

2 Januari.

3 Januari.

Bij die soort van lui, die zittend hun brood verdienen, zooals kleermakers en schoenmakers en schrijvers, komen onder het werk allerlei gedachten op.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Met een geschiedenis is 't precies eender als met de nieuwjaarsrekeningen: als iemand bij zich zelve denkt: «Ziezoo, nu heb ik alles tot den laatsten cent toe betaald,» dan komen de stadsmuzikant, de nachtwacht en de schoorsteenveger nog.

Doorluchtigheidje.

—o—

In een paar ouwe laarzen is 't veel makkelijker loopen dan in een paar nieuwe, vooral wanneer iemand met likdoorns aangehaald is.

En likdoorns heeft tegenwoordig iedereen; den een drukken ze hier, den ander daar.

Rommelzoo.

—o—

4 Januari.

5 Januari.

6 Januari.

7 Januari.

Onwaarheid en leugen omslingeren in wijden kring ook het meest oprechte hart en trekken het mee in haar wieling en woeling; dat wil zeggen, als de kalme rust verloren, en de bedachtzame overlegging in vrees of in hoop is ondergegaan.

Leven op het Land.

—o—

Hoe slechter het met een paard gesteld is, hoe scherper de sporen moeten wezen, en een kranige jonge hengst heeft in 't geheel geen sporen noodig en vliegt vanzelf vooruit.

Doorluchtigheidje.

—o—

Wat iemand zoets en zaligs droomt,
Geschiedt heel dikwijls niet.
En als hij spijtig dat betreurt
Kan 't zijn, dat 't is geschied!

De Reis naar België.

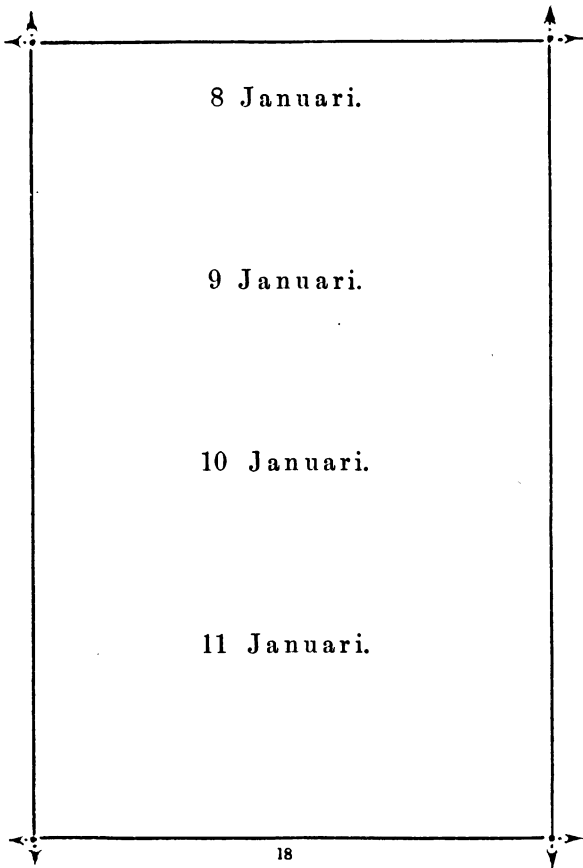
—o—

Niets brengt een zwak mensch gauwer in de neerlaag dan geldgebrek, vooral, als het fatsoen moet worden opgehouden, en

«Hoe kaler jonker
Hoe grooter pronker»
is een waar woord.

Leven op het Land.

—o—

8 Januari.

9 Januari.

10 Januari.

11 Januari.

Dat is ook van binnen geen zindelijk man,
Die niet proper gaat, als hij 't hebben kan.

Hanne Nüte.

—o—

Er is een edelaardig soort van menschen
in de wereld — zoekt ze maar, te vinden
zijn ze — die bouwen wonderbare, ten he-
mel stijgende bruggen van het eene hart naar
het andere, over de afgronden heen, die de
wereld heeft opgescheurd.

Leven op het Land.

—o—

De verliefde stakkers, die iets van een
narrenpak aanhebben, komen niet tot hun
doel, want niets hindert de jonge liefde meer
dan het belachelijke.

Leven op het Land.

—o— •

Troosten wordt een onmogelijkheid, als
iemand aan zijn eigen troost niet geloofd.

Uit den Franzosentijd.

—o—

12 Januari.

13 Januari.

14 Januari.

15 Januari.

Laat komen wat wil, maar er uit wil ik,
uit dezen vuilen rommel.

Leven op het Land.

—o—

De mensch kan maar een bepaalde mate
van ramp en ongeval verdragen en uithou-
den; wat te erg is, is te erg.

Leven op het Land.

—o—

Bij elken oprechten honigkoek behoort een
beetje peper.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

Het gemeenschappelijk leed moge de har-
ten samensmeden, ijzersterk; van een wezen-
lijke, waarachtige vreugde schiet een blik-
semstraal uit en slaat hier in en daar in, en
wie anders vreemd en koel voorbijging, die
voelt zich warm, als de blijdschap van een
ander mensch hem treft.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

16 Januari.

17 Januari.

18 Januari.

19 Januari.

Wanneer gij fokt, met hoop op later jaren,
Een veulen, dan nog klein en ruig,
En naderhand zich spatten openbaren,
En 't wil niet trekken in het tuig;
Dan hebt gij spijt, dan voelt gij wee,
Maar, — 't wordt daar toch niet beter meê.
Leven op het Land.

—o—

De menschen zeggen, dat er op onze aarde
streken zijn, waar eeuwig de lente bloeit,
waar men geen hitte en geen kou kent;
maar — vraag ik — kennen de menschen
daar de groote vreugde, dat na den winter-
storm de lentelucht waait, dat struik en boom
groen door ijs en sneeuw komen heendringen?
Montecchi en Capuletti.

—o—

Laat u toch het gulden schijnsel, het gou-
den waas der eigenaardigheid niet afscheren.
door de verlichte wereld.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Een groot geluk hangt vaak vlak voor
iemand, om 't zoo te plukken; en als hij de hand
uitstrekken wil, en het wil grijpen, dan is de
hand met ketenen geboeid.

Uit den Franzosentijd.

—o—

20 Januari.

21 Januari.

22 Januari.

23 Januari.

«Als zoo'n schoolkind van jongs af aan de wetenschappen wordt gewend, zoodat het er niet duizelig in 't hoofd van wordt, dan danst het in zijn oude dagen met plezier rond op elke koord, die de wetenschappen hebben gespannen.»

Leven op het Land. (Bräsig.)

—o—

Uit een gemeenschappelijke, reine vrengde groeit het onderling vertrouwen op als een heerlijke boom.

Leven op het Land.

—o—

Elke vrouw van zekeren leeftijd zal zich liever «dochter» dan «moeder» laten betitelen; maar toch wel niet door iedereen.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Wij, Nederduitschers, zijn een harde soort van hout, dat langzaam vuur vat, maar dan ook veel hitte geeft.

Leven op het Land.

—o—

24 Januari.

25 Januari.

26 Januari.

27 Januari.

Al ziet iemand ook nog zoo onschuldig de
wereld aan , eenmaal is toch de eerste maal,
dat hem de booze uit het menschegezicht
aankijkt en hem doet ontstellen.

Doorluchtigheidje.

—0—

Als ons de dood tot volgen wenkt,
Aan d'enge wieg men nog eens denkt,
Dan fluistert vrucht en bloem en boom
In 't hart nog weer den kinderdroom,
De kindertijd lacht nog éénmaal
Als laatste avondzonnestraal.

Gelegenheidsgezicht.

—0—

Voor heuschheid en beleefden groet
Elk u zijn huis graag open doet.

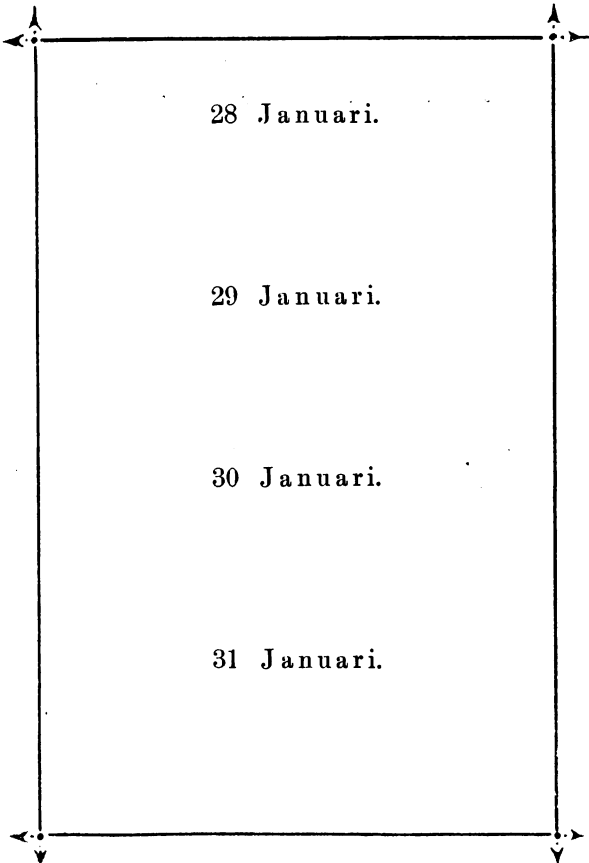
Hanne Nüte.

—0—

Den leunstoel voor den ouden dag met
slechtigheden stoffeeren, dat geeft een hard
kussen voor 't geweten.

Uit den Franzosentijd.

—0—

28 Januari.

29 Januari.

30 Januari.

31 Januari.

Er leiden veel wegen naar Rome, maar naar de bruiloft nog veel meer, en die de bruid mee naar huis voert, doet beter, dat hij van de kerk uit den tocht aanvaardt dan dat hij dien uit de balzaal begint.

Leven op het Land.

—o—

«Medeburgers, ik wil het u zeggen, want ik woon hier reeds lang in de stad en ik regardeer de menschheid: DE GROOTE ARMOEDE IN DE STAD KOMT VAN DE GROOTE POVERETÉ.»

Leven op het Land (Bräsig).

—o—

Niets scheidt de harten meer van elkaar dan de woorden: «Bevelen en gehoorzamen.»

Leven op het Land.

—o—

Een flinke kerel moet nu en dan een gezonde grap uithalen; maar hij moet er zelf niet over spreken; dan is de aardigheid er af.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

1 Februari.

2 Februari.

3 Februari.

De sneeuw en de winter waren voorbijgegaan en het voorjaar was genaderd, maar niet plotseling, als met een slag; neen, zachtjesaan, geleidelijk; en evenzoo gaat het met den zomer en den herfst, tot de winter weer voor de deur staat.

Rommelzoo.

— 0 —

«Een goed geweten is toch een schoone zaak in de dagen van den ouderdom, en het is merkwaardig, heel merkwaardig, dat die goede gewetens in de oude dagen elkaar steeds vinden en zich bij elkaar aansluiten, hecht en sterk, en om niet weer te scheiden.»

Leven op het Land. (Bräsig.)

— 0 —

Menigeen, die twee daalders geeft, als iemand ze hem na elkaar afvordert, zet bij twee zwavelstokken een bedenkelijk gezicht.

Doorluchtigheidje.

— 0 —

4 Februari.

5 Februari.

6 Februari.

7 Februari.

In de menschelijke natuur zijn veel duistere afgronden voorhanden, en wanneer zoo'n afgrond zich bij het rechterambt opende, heeft hij duizenden onschuldige menschen verslonden.

Leven op het Land.

— 0 —

Andere TIJDEN — andere LUIDEN, ander
BEDUIDEN.

Montecchi en Capuletti.

— 0 —

Kinderen, vooral jongens, hebben voor een schoone landstreek als geheel en in 't groot, en van den indruk, dien zij op het gemoed maakt, nog geen verstand.

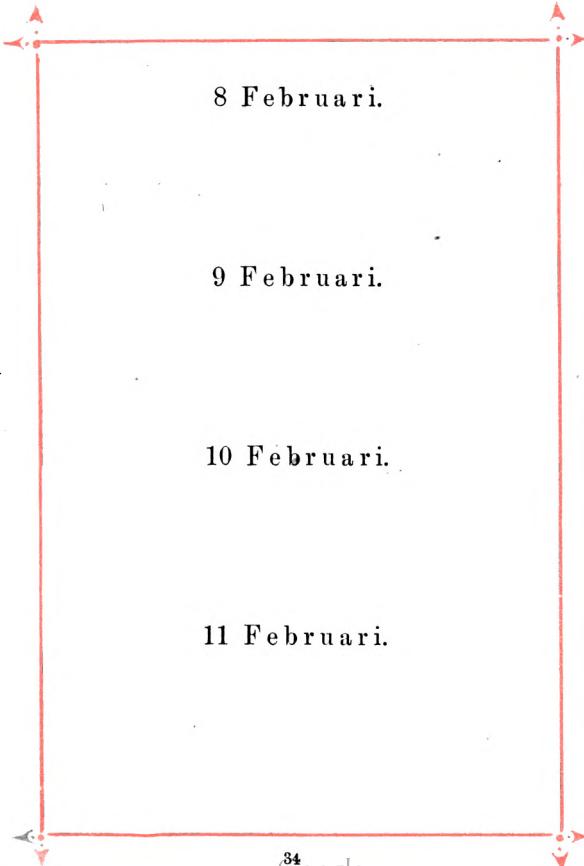
Montecchi en Capuletti.

— 0 —

Waarom wil de heer, die op het doodbed wenscht, dat zijn daglooners in oprechte treurigheid achter zijn doodkist zullen gaan, zijn vreugdedagen niet met hen deelen?

Leven op het Land.

— 0 —

8 Februari.

9 Februari.

10 Februari.

11 Februari.

Met der tijd wordt ook de vlijtigste hand
moede, en het wakkerste hart verlangt naar
rust, naar stille avondrust.

Leven op het Land.

—o—

Niets maakt een groot en braaf hart meer
bekwaam om zich tegen de zorgen en ram-
pen dezer wereld koelbloedig te weren, dan
wanneer de wereld hem in al haar lage ge-
meenschap te gemoet treedt.

Leven op het Land.

—o—

Maakt 't handwerk u van buiten zwart,
Houdt rein de hand en rein het hart.

Hanne Nüte.

—o—

Welk mensch, die na een langen nacht
uit het binnenste van zijn hart weer waagt
te hopen, en de eerste schemering van 't
geluk aan den hemel ziet optrekken, zou
niet gaarne den tijd willen uitwisschen, tot
de zon vol aan den hemel staat?

Leven op het Land.

—o—

12 Februari.

13 Februari.

14 Februari.

15 Februari.

Troosten is een allermoeilijkst werk, als iemand zijn hart, dat tot den rand met liefde gevuld is, in een ander behoeftig hart zou willen uitgieten, en daarbij gevoelt, dat al de liefde niet toereikend is om dat arme hart levend te maken voor nieuwe hoop.

Uit den Franzosentijd.

—o—

In zoo'n meisjes-oog kan iemand inzien — diep en altijd dieper — en hoe verder hij ziet, hoe helderder het wordt, en heel in de verte daar ligt de hemel, en diens wonderen heeft nog geen menschen-oog *doorzien*.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Als man en vrouw het beiden probeeren,
Den ruwen kant naar buiten te keeren,
En als er sprake is van 't geval,
Wie wel de broek aanhouden zal,
En als dan die zaak is uitgepleit,
Dan komt er, als 't goed gaat, eenigheid.

Läuschen un Rimels.

—o—

De vrijheid is een gouden licht,
Op de aarde niet te zien,
Alleen in 't brekend menschenoog,
Als 't leven wil ontvliên.

Kein Hüsung.

—o—

16 Februari.

17 Februari.

18 Februari.

19 Februari.

Na de bruiloft neemt 't een end;
De bruid dient vóór dien tijd gewend.
Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

De afgunst is de moeder der verdeeldheid.

Nagelaten Geschriften.

—o—

Wie heeft in zijn leven wel niet zulk een uur gehad, waarin sommige gedaanten om hem staan, als spoken uit vervlogen tijden, en allen samen met de vingers wijzen op de plek, waar het menschenhart zwak is geweest?

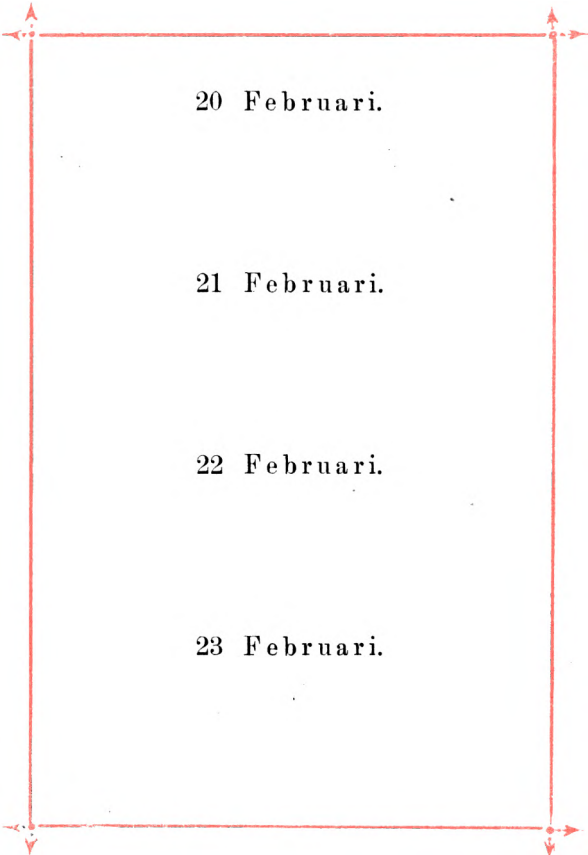
Leven op het Land.

—o—

Sommige menschen hebben er behoefte aan, zoo nu en dan eens ongemakkelijk hun meening te zeggen, en dat zijn lang de slechtsten niet; ze zijn ten minste beter dan zij, die hun toorn opeten en daaraan dagen en weken en jaren lang knagen en knabbelen.

Doorluchtigheidje.

—o—

20 Februari.

21 Februari.

22 Februari.

23 Februari.

De verstandigste kip legt menigmaal een
ei in de brandnetels.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Er zijn werkelijk landheeren, die een uit-
gemergelden dagloonersstand liever hebben
dan een gezonden, en die zich er in verheu-
gen, als ze hun lui «in voorschot» hebben,
wyl zij ze dan beter trappen kunnen.

Leven op het Land.

—o—

Ook de eerlijkste kerel moet vaak om tijd
verzoeken, wil hij aan zijn verplichtingen
behoorlijk voldoen.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Als de vreugde den mensch zoo op een-
maal in de ooren schalt, net of twee dozijn
muzikanten tegelijk dicht bij hem achter een
boschje losbarsten, dan snijdt dit hem door
't hoofd, en het schoonste lied wordt ach
en wee!

Uit den Franzosentijd.

—o—

24 Februari.

25 Februari.

26 Februari.

27 Februari.

Waar de vrijheid ontbreekt, zijn der ziel
de pezen doorgesneden.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Vrucht geeft de arbeid, vrucht ook 't wagen;
Bloemen beduiden de vruchten der vlijt,
Groene blaren — welbehagen,
En de boom heet huislijkheid.

Gelegenheidsgedicht.

—o—

Een behoorlijk verliefd jongmensch moet
ook een beetje aan de ijverzucht doen, want
die hoort nu eenmaal bij de zaak, en een
mensch, die in de liefde verzonken is en
geen mededinger heeft, komt mij steeds zoo
voor als buurman Hamann, wanneer hij te
paard zit en geen sporen aanheeft.

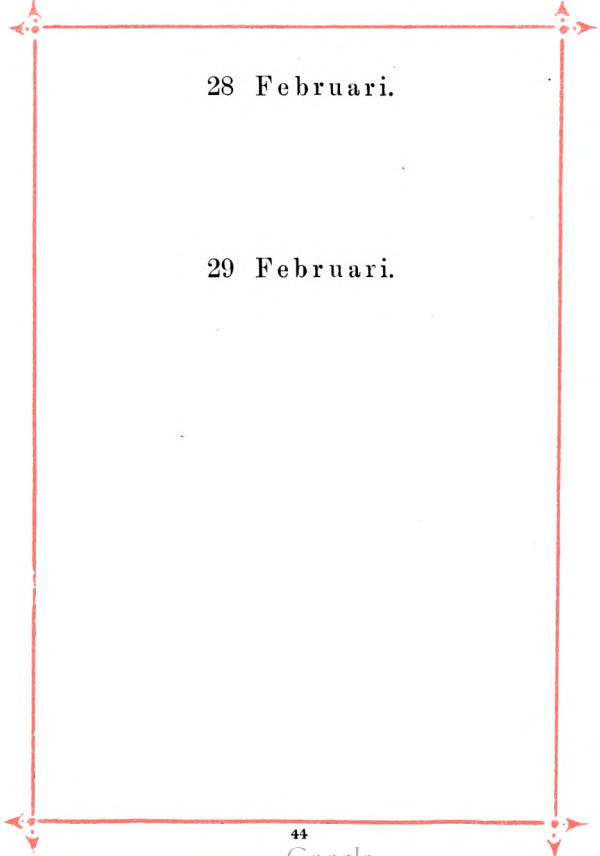
Leven op het Land.

—o—

De domste lui verbouwen de meeste aard-
appels.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

28 Februari.

29 Februari.

Daar zijn harten, zoo hard als marmer;
als die van hun hoogte neervallen, dan springen ze, of ze boren zich in het stof en vuil van de aarde; andere zijn week als biesjes-deeg, als die op de aarde neervallen — ja! dan ligt er de struif!

Doorluchtigheidje.

—o—

Wie hedendaags met een witleeren leidsel naar de stad rijdt en zijn paar fleschen champagne drinkt, die z'n vader zat misschien bij scharrebier en wie weet, of zijn moeder hem den teugel niet eenmaal met een eindje kousenband aan mekaar bond.

Leven op het Land.

1 Maart.

2 Maart.

3 Maart.

Ieder verstandig en ervaren landman zegt, dat het gezegendste en rijkste jaar datgene is, 'twelk zijn kalm en geleidelijk verloop heeft; en ik zeg u, het gelukkigste menschenleven is dat, hetwelk zooveel mogelijk van verrassingen is bevrijd gebleven.

Rommelzoo.

—o—

Alles kan overdreven worden, niet alleen het spreken over een zaak, neen, ook het eeuwige vragen naar een en dezelfde zaak.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Wat voor den EEN vreugde is, is voor den ANDER smart, en de bruiloft en het graf liggen dicht bij elkaar, en toch is de afstand er tusschen grooter dan zomerhitte en winterkou.

Leven op het Land.

—o—

4 Maart.

5 Maart.

6 Maart.

7 Maart.

De wereld maar in, hoe 't ook dringt daar en
woelt!

Met flinkheid den teugel aanvaard!
En als g'er u erg benauwd soms gevoelt,
Dan is jammeren nog niet veel waard.

De Reis' nah Bellingen.

—o—

Vaak overkomt den mensch zoo'n soort van
toeval van buiten af, dat ook den beste ver-
steld doet staan, en hem wordt het te moede,
alsof de toekomst blindemannetje met hem
wil spelen.

Leven op het Land.

—o—

In zoo'n tijd als Onze Lieve Heer nader
bij ons komt dan gewoonlijk, is 't beste voor
den mensch, dat hij eens ernstig bij zich
onderzoekt, wat voor onrecht hij wel gedaan
heeft, en als hij dat dan vindt, en hij vat
het stellige voornemen op, om dat onrecht
weer goed te maken, dan vindt hij ook troost
en moed.

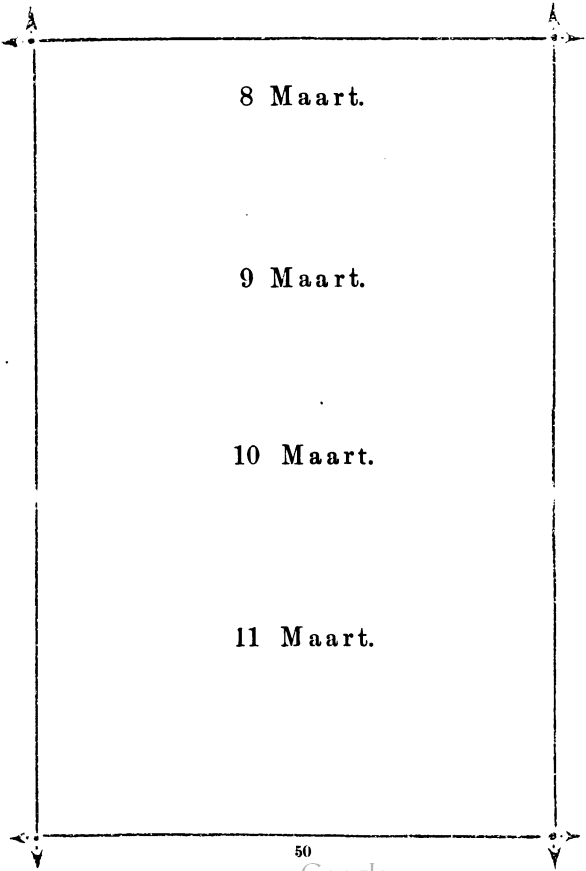
Doorluchtigheidje.

—o—

Als sneeuw en ijs van de aarde verdwijnen,
ontdooien ook de menschenharten, en de
oogen worden helder, als de zonneschijn, die
over de aarde ligt.

Leven op het Land.

—o—

8 Maart.

9 Maart.

10 Maart.

11 Maart.

Veei menschen zijn als de muggen: den rook kunnen zij niet verdragen, maar het vuur lokt ze aan.

Uit den Franzosentijd.

—o—

De dood en het harteleed maken allen gelijk; de voornamen buigen zich onder Gods hand, wijl zij weten, dat ze voor Hem niets zijn; en de geringen richten zich op, wijl ze weten, dat het medelijden, 't welk in hen spreekt, van God zijn oorsprong neemt.

Leven op het Land.

—o—

In één opzicht heeft een vesting overeenkomst met het huwelijk: wat samen *zal*, komt samen, al zou de duivel ze ook op een kruiwagen bij mekaar karren.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Wat helpt al het verstand, als iemand het hecht uit handen heeft gegeven?

Nagelaten Geschriften.

—o—

12 Maart.

13 Maart.

14 Maart.

15 Maart.

Ik bid je, wat ik bidden kan,
Och! wil toch nooit er toe besluiten,
Te trouwen met een vreemde vrouw.
Mij dunkt, ja, 'k weet het niet, maar 'k zou...
Ik weet niet, wat 'k liever wou.

Hanne Nüte.

—o—

In Griekenland was het oudtijds mode, dat elk landschap zijn eigen Privaat-Olympus moest hebben, en bij ons heeft tegenwoordig elke schrijver zijn Privaat-Parnassus, op welks top hij nu en dan gaat zitten en van daar medelijdend neerblijkt op het gewriemel van de andere wormen.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Leven en werken is een en hetzelfde

Leven op het Land.

—o—

Het diepe medelijden met zich zelf, het heimelijk verlangen naar een beter hart, dat als een straal van maneschijn, uit blij voor gevoel en schemerlicht geweven, in ons valle, noemen wij menschenkinderen «Liefde»

Leven op het Land.

—o—

16 Maart.

17 Maart.

18 Maart.

19 Maart.

Welvaart is 't meest te waardeeren ;

Overrijk maakt dwaas en zot.

De pompoen , zie , kan 't u leeren :

Overrijp , dan wordt hij rot.

Gelegenheidsdicht.

—o—

De mensch gewent zich aan alles, ook aan
de luiheid.

Leven op het land.

—o—

De bloemen wagen 't nauw te bloeien .

Al lokt de zon ook heerlijk warm . . .

Ze vinden zoóveel glans te veel

En kruipen onder het struweel.

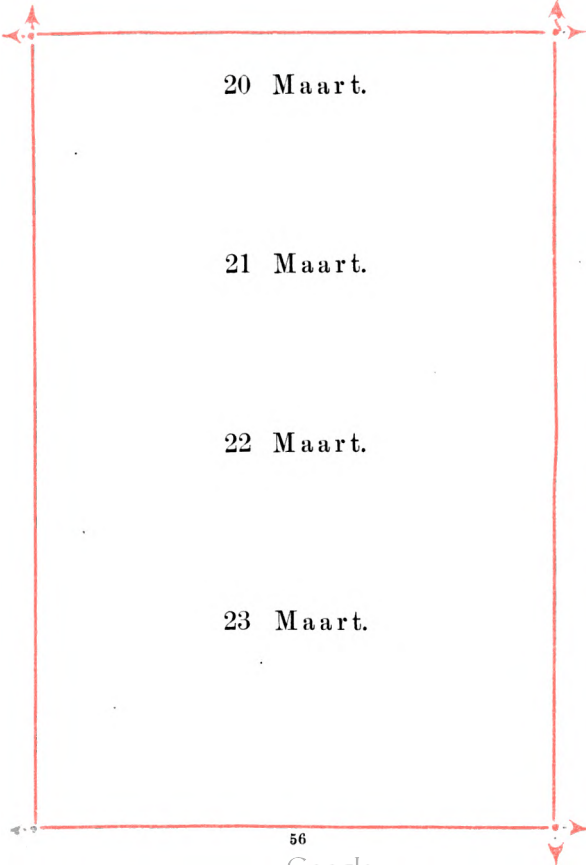
Hanne Nüte.

—o—

Als iemand volkomen rechtvaardig gena-
den wil uitdeelen, dan moet hij alwetend zijn
en almachtig, dan moet hij Onze Lieve Heer
zelf wezen en dat is geen vorst.

Doorluchtigheidje.

—o—

20 Maart.

21 Maart.

22 Maart.

23 Maart.

Als een mensch den ander op een domheid of een verkeerdheid betrapt, dan vaart hij uit! Hij wil dan 't geweten wegbulderen, even als de kinderen doen, als ze in 't donker zingen en fluiten, om zich het spook van 't lijf te houden.

Uit den Franzosentijd.

—o—

Als een eenvoudig, goedhartig mensch weet, dat een ander hem al op den arm gedragen heeft, dan sluipt het vertrouwen zoo heel stilletjes en zoo gemakkelijk het hart binnen.

Leven op het Land.

—o—

Het maakt altijd een diepen indruk, als een blauwe rok met blinkende knopen een daglooners-kiel en een gelapt handwerkersbuis met «Heeren!» aanspreekt.

Leven op het Land.

—o—

Niets steunt de domheid krachtiger dan wanneer ze als heel verstandig wordt voorgesteld.

Leven op het Land.

—o—

24 Maart.

25 Maart.

26 Maart.

27 Maart.

Bij het uitbarsten van een geduchten toorn
is 't volstrekt noodig, dat de een den ander
in de oogen ziet, anders vliegt het kruit van
de pan

Montecchi en Capuletti.

—o—

Met den Farizeeëngeest is het net als met
een kalvermaag: met een heel, heel klein beetje
kan iemand een heele kuip melk aanzuren.

Leven op het Land.

—o—

Als iemand op zijn rug ligt neer,
Van pijn het uitgilt keer op keer,
En komt tot hem een hartlijk man
En zet zich bij zijn leger dan
En spreekt met hem een vriendlijk woord,
Dan sluipt de pijn zoo zachtjes voort.

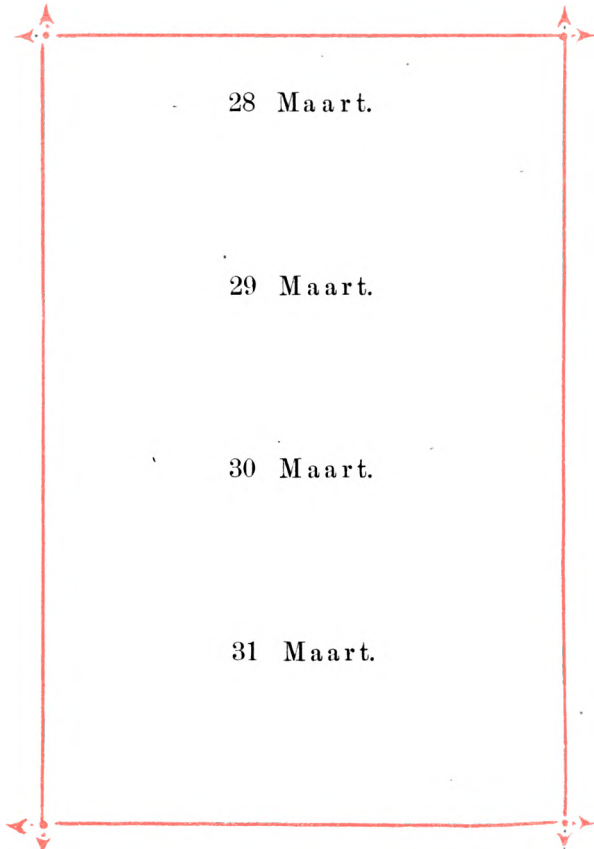
Montecchi en Capuletti.

—o—

God legt wel de aarde in 't doodenkleed,
Maar wekt haar op tot lenteleven;
En legt Hij op uw schouders leed,
Ook u zal Hij een lente geven,
Waar menig bloem voor u weer bloeit,
En waar uw hart weer op kan fleuren;
Stil dus uw klacht en staak het treuren.

Kein Hüsung.

—o—

28 Maart.

29 Maart.

30 Maart.

31 Maart.

Veel eerlijke zielen hebben grooten angst voor een gevaar, dat in de verte dreigt; zijn ze er evenwel eerst maar midden in, dan spelen ze er mee.

Uit den Franzosentijd.

Al de verrassingen geef ik voor een pijp tabak en uit de heimelijke vreugde, die andere menschen ons bereiden, groeit vaak openbaar leed.

Rommelzoo.

Niets is erger dan dat heimelijke knagen en boren van den nijd, dien de eene zwakke mensch den anderen toedraagt, welke alleen op de wereld een leelijken streek van hem kent.

Leven op het Land.

Menig echtgenoot strijdt tegen zijn vrouw als hij met haar samen is, en als hij met anderen samen is, dan strijdt hij voor haar.

Montecchi en Capuletti.

1 April.

2 April.

3 April.

Wie commandeeren wil, moet ook wat kunnen — niet kennen.

Leven op het Land.

Er is een soort van grappenmakers, en in elke kleine stad zijn er een paar te vinden, die hun grappen een beetje straf optoemen en er net zoo lang op rondrijden, tot ze zich de zitdeelen stukgereden hebben.

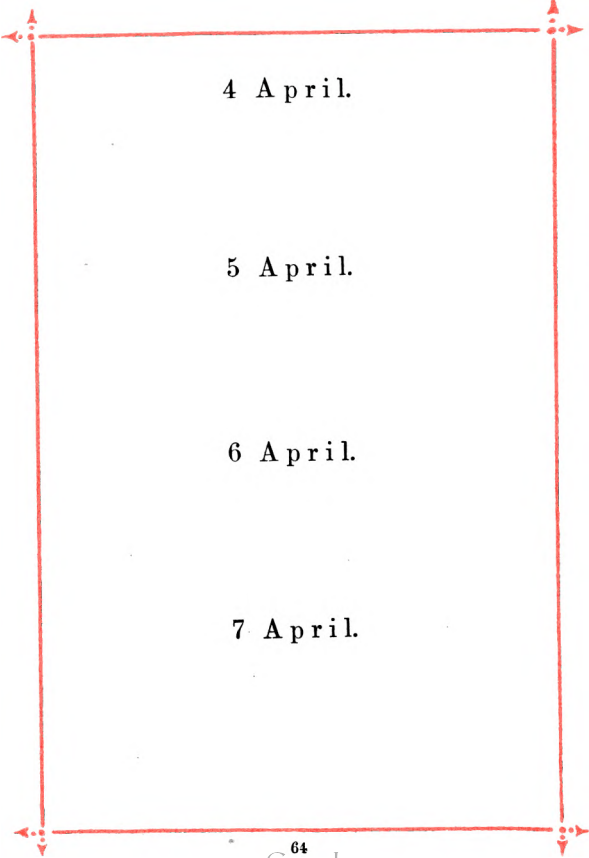
Doorluchtigheidje.

't Is werkelijk een hard gelag voor een mensch, die eenmaal wat in de wereld wil beteekenen, als hij bij den eersten aanloop den besten, dien hij neemt, dadelijk zoo leelijk op zijn plat wordt gezet.

Leven op het Land.

4 April.

5 April.

6 April.

7 April.

Eerlijke lieden zeggen 't net als ze 't meenen
en winden er geen doekjes om, zonder er op
't oogenblik aan te denken, hoe hun woorden
wel opgenomen kunnen worden.

Leven op het Land.

—o—

Drie jaar, da's een heel verschiet,
Als men ze zoo vóór zich ziet;
Als men ze van achteren ziet,
Is 't een spanne tijds, meer niet.

Leven op het Land.

—o—

Zoo als de voorjaarswind met de buien aan
den hemel heen en weer jaagt en dan de
zon eens weer laat schijnen, zoo jagen ook
dikwijls allerlei duistere regengedachten als
dikke zwaarmoedigheid en stukgereten, in de
lucht uitgerafelde draden, door ons hoofd.

Leven op het Land.

—o—

Er is een soort van lui, twist zoekend met elkeen,
Die in hun omtrek is gezeten,
En niet eer zijn die lui tevreen,
Voor ze hals over kop uit de deur zijn gesmeten.

Rijmen.

—o—

8 April.

9 April.

10 April.

11 April.

Een bijbel in de gevangenis is een zaak
der menschlievendheid, en de man, die het
eerst daarvoor gezorgd heeft, behoort tot die
uitverkoren menschen, die niet alleen het
zwakke menschenhart, maar ook Onzen Lie-
ven Heer goed hebben leeren verstaan.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Wie in zijn kinderjaren gaarne gele wortels
eet, versmaadt daarom in zijn later leven nog
geen ganzebout.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

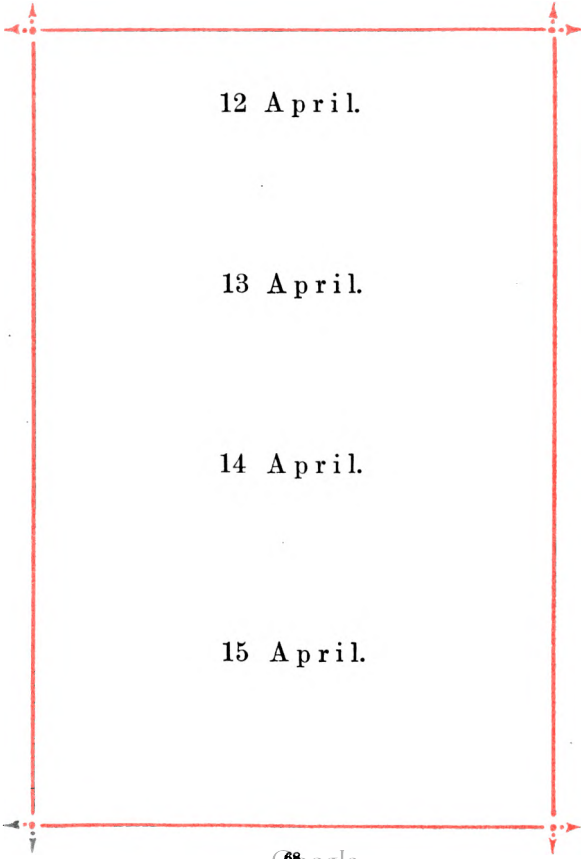
Wat iemand krijgen zal dat ligt nogheel
in 't wijde,
Als iemand slim is, leeft - i
Van zulke zaken niet, in deze slechte tijden,
Mijn spreuk die is: Wat iemand heeft, dat
he'eft - i.
Rijmen.

—o—

In den lentetijd, dien schoonen,
Als liefde in 's menschen hart komt wonen,
Heeft men genoeg aan eigen lief en leed;
O 'k weet, ik weet
Wat liefde heet.

Kein Hüsung.

—o—

12 April.

13 April.

14 April.

15 April.

Een slechte kerel geeft met der tijd toe
aan een innerlijken wrok tegen dengene, die
hem eenmaal weldaden deed toevloeien.

Leven op het Land.

—o—

De menschen willen menigmaal het onge-
luk in geluk omzetten en het geluk zien ze
voor ongeluk aan; den troostbeker weren zij
van zich, als ware hun gal ingeschonken
en de vrees lachen ze weg.

Leven op het Land.

—o—

De naam verdrijft je geene pijn,
Misschien ook niet de medicijn,
Neen, heel wat anders moet het zijn.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Als de stormwind eens bruist door 't Duit-
sche land,

Dan weet ik een dierbare plek:

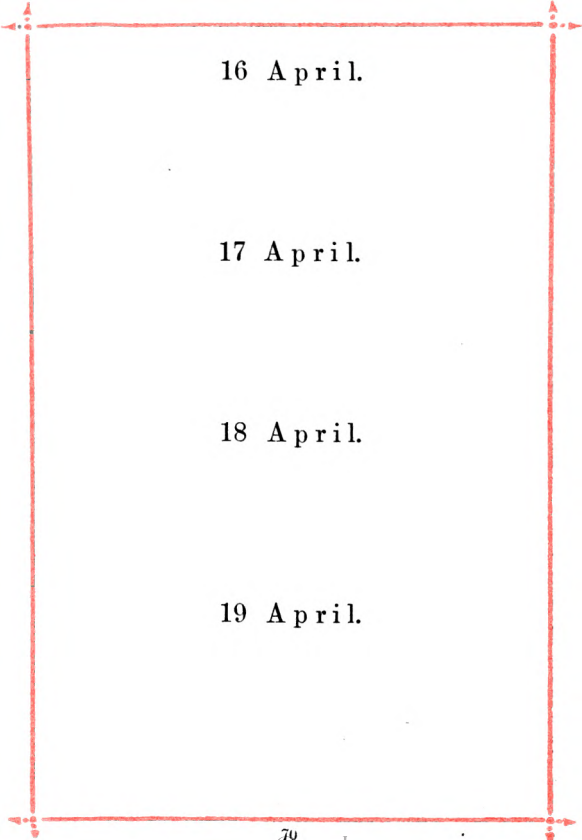
Waar de eigen aard

Wordt gevolgd en bewaard,

Daar vindt iemand in nood den vreedzaam-
sten haard.

Hanne Nüte.

—o—

16 April.

17 April.

18 April.

19 April.

Er zijn maar weinig menschen in de wereld, die er een begrip van hebben, wat het zeggen wil, als iemand op staatskosten langzaam ten doode wordt gemarteld.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Al de verrassingen deugen geen drommel, zelfs de goeie niet.

Uit den Franzosentijd.

—o—

Wanneer een stil en bedaard man eens zijn kalmte aflegt, oefent hij een groote macht uit op een ander mensch.

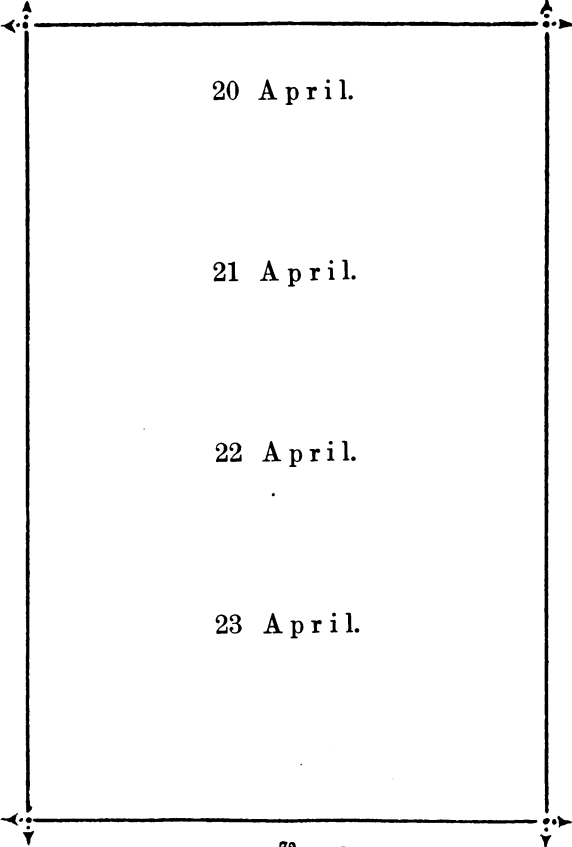
Leven op het Land.

—o—

De natuur oefent haar macht op elk hart uit; maar het hart moet met de natuur stemmen, het moet zuiver en oprecht voor den zonnestraal open liggen.

Leven op het Land.

—o—

20 April.

21 April.

22 April.

23 April.

De mensch heeft twee gewetens; het eene zit inwendig en dat kan hem geen duivel ontnemen; het andere zit evenwel uitwendig en dat is zijn goede naam, en dien kan hem iedere schoft ontnemen.

Leven op het Land. (Bräsig.)

—o—

Als goede, vroolijke vrienden van mij weggaan, dan is 't, alsof alle lichten in de kamer zijn uitgeblazen, en er nog alleen een klein olielampje in 't vertrek brandt.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Troosten is de liefste bezigheid voor hem, die met mooie woorden over het hart heen den treurende een bewijs wil geven van zijn wellevendheid.

Uit den Franzosentijd.

—o—

Ja, eenmaal komt een andre tijd,
Ons wordt de wereld dan te wijd,
Dan zien wij weer naar 't plekje heen,
Waar 't levenslicht eerst voor ons scheen,
Waar 't oog in 't moederoog ontwaakte,
Waar 't vaderoog ons trouw bewaakte.

Kein Hüsung.

—o—

24 April.

25 April.

26 April.

27 April.

Ach, die vrouwen! — als er zoo'n vrijerij
of een trouwerij in de lucht is, dan zijn ze
druk en woelig als de bijen en dragen iemand
alles nieuws in huis.

Leven op het Land.

—o—

Voor God is de dood en het leven gelijk;
Hij dekt over 't leven den bleeken dood,
Maar wekt uit den nacht het morgenrood;
Die in Hem leeft, die sterft niet meer;
Die in Hem sterft, die leeft dus weer.

Kein Hüsung.

—o—

Zijn dat nog knoppen of is het al blad,
wanneer het berkenbosch na een warmen
Meiregen zoo groen begint te schemeren? —
En voor de menschenziel wordt elke welda-
dige aandoening tot een warmen regen, die
het blad door de knoppen doet dringen.

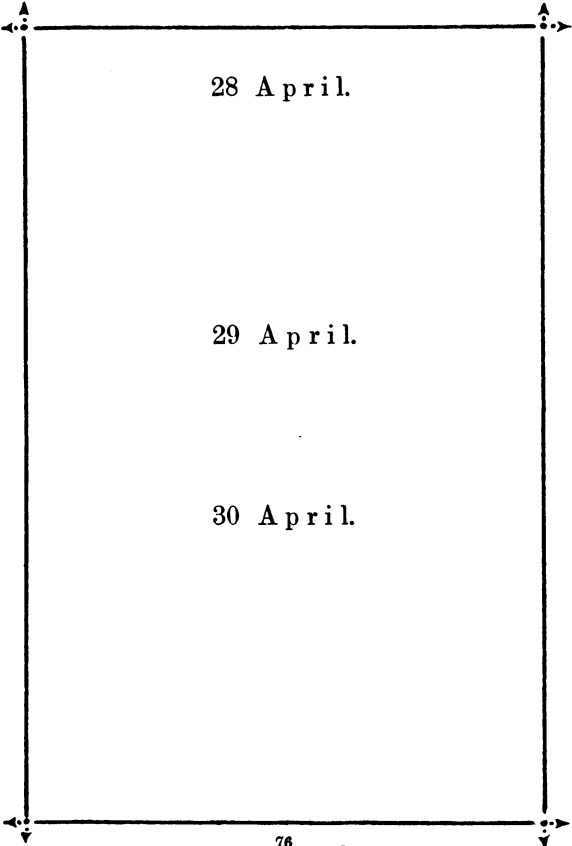
Leven op het Land.

—o—

De nachtegaal zegt in het lied van den nacht
Wat niemand nog wist, maar wel elk had
gedacht.

Hanne Nüte.

—o—

28 April.

29 April.

30 April.

Het afzonderlijke in de natuur: een onweer, een hooge rots, een waterval, een mooi paard, een groote boom oefent zoowel op de jongere als op oudere menschen zijn werking uit; maar 't is, alsof zoo'n wilde jongensziel eerst door de jaren, als de liefde in de harten bloeit, toegerust moet worden om de heerschappij der natuur over zich te erkennen.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Onze Lieve Heer schijnt daarboven eenige menschendrazen wel zoo saamgeknoopt te hebben, dat ze naast elkaar heen loopen, hier, op de aarde in en door elkaar slingeren en hier niet weer uit de war kunnen worden gemaakt.

Leven op het Land.

—o—

Het medelijden is een brug, die tot de liefde overvoert.

Leven op het Land.

1 Mei.

2 Mei.

3 Mei.

't Is een leelijke historie, als van iemand
histories worden verteld.

Doorluchtigheidje.

Wie tusschen man en vrouw wil treden,
Steekt zich in groote moeielijkheden,
Hij heeft veel kans op schimp en slagen,
Kan zich dan voor 't gerecht beklagen:
Wie dat als ik niet aardig vindt,
Hij zie maar niets en hou zich blind.

Hanne Nüte.

Menig goede handeling heeft slechte ge-
volgen in de wereld, en menige slechte daad
heeft goede gevolgen; maar voor de gevol-
gen hoeven wij niet in te staan, die liggen
in een andere hand.

Leven op het Land.

4 Mei.

5 Mei.

6 Mei.

7 Mei.

Vreugde en smart spelen wonderlijk door
elkaar heen in het menschenhart; ze zijn
schering en inslag, en wel hem, bij wien uit
beiden een sterk weefsel ontstaat.

Uit den Franzosentijd.

—o—

Een aanhoudende geldverlegenheid maakt
den mensch niet alleen verdrietig en gemelijk,
zij maakt hem ook hard tegen zijn onderge-
schikten.

Leven op het Land.

—o—

Op den eersten houw valt de boom niet.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Zoo lang ik nog zien kan met bei mijn doppen,
Laat ik me door de wereld zoo maar niet
foppen.

Rijmen.

—o—

8 Mei.

9 Mei.

10 Mei.

11 Mei.

Wat een mooi voorjaar, is 't. 't Is net,
alsof de hemel zegt tot de aarde: »Hoop
maar vol blijden moed!» en de aarde weer
zegt tot de menschen: »Hoopt ook gij maar
blijmoedig »

Leven op het Land.

—0—

Met recht wordt gezegd, dat echtelingen,
die lang met elkaar geleefd en steeds hetzelfde
gedacht, voor 't zelfde gezorgd en gewerkt
hebben, ten laatste op elkaar beginnen te
gelijken: gaat dat niet altijd door voor den
vorm van de gezichten, dan toch voor de
uitdrukking er van.

Leven op het Land.

—0—

Een soort van veemgericht is het, dat de
vrouwen in stille avondstonden houden onder
een kopje thee en met de breikous.

Leven op het Land.

—0—

De grootste vreugde en de diepste smart
moet iemand niet iedereen aan den neus
hangen.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—0—

12 Mei.

13 Mei.

14 Mei.

15 Mei.

Een mensch, die sterke zenuwen heeft, en
een beetje gal en een klein stukje lever en
een groot stuk verbeelding, die komt gauw
over een verdriet heen.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Als iemand wat slechts in den zin heeft,
dan is de Duivel dadelijk klaar om hem den
weg te wijzen.

Uit den Fransosentijd.

—o—

Dat is nu evenwel een beleediging voor
elk gerechtshof, als iemand daarvan verlangt,
dat het een eenvoudige en natuurlijke zaak
zal gelooven.

Leven op het Land.

—o—

De kievit, koekoek en student,
Zijn drie vroolijke dieren met vleugels,
Die ieder aan hun veeren kent;
O, boer, houd stijf vast dan de teugels.

De Reis nah Bellingen.

—o—

16 Mei.

17 Mei.

18 Mei.

19 Mei.

Het schoonste van 't huwelijk is de ver-
keering van de verloving af tot aan de brui-
loft toe.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

O, wat is het schoon, het Pinksterfeest,
als Onze Lieve Heer daar genadig op neer-
ziet, en de groene aarde uit gras en kruiden,
en uit bladeren en bloemen, haar dankoffer
ten hemel opzendt.

Doorluchtigheidje.

—o—

De nachtegaal, ook de leeuwrik zingt,
De gansche heldere hemel klinkt,
De boomen en bloemen, zij buigen de knie
En stemmen mee in de melodie:
Heilig ja, heilig de plaats, waar met smart
Eenmaal brak een menschenhart.

Rommelzoo.

—o—

Gemeenschappelijk gevaar brengt menschen
samen, die mekaar anders niet goed kunnen
uitstaan, en maakt de hardste harten week.

Leven op het Land.

—o—

20 Mei.

21 Mei.

22 Mei.

23 Mei.

Sommigen gaan uit aardbeien plukken en branden hun handen aan de brandnetels.

Leven op het Land.

—o—

Ontneem den gierigaard den schat eens, dien hij in zestig jaar heeft saamgeschraapt; ge ontnemt hem daarmee het leven. En dat is toch nog maar een schat, dien de roest verteert; wat is zoo'n schat bij iemands eerlijken naam?

Leven op het Land.

—o—

't Is als een groet, dien het toeval ons biedt, als we op een afstand een mensch tegenkomen, die verder niets bijzonders heeft dan dat hij het liefste kent, dat wij op de wereld hebben.

Leven op het Land.

—o—

Geld leenen is een zwaar stuk werk, maar 't is toch altijd nog een groot verschil, of iemand zich tot de goedheid van een vriend wendt, of tot een man, die zaken met die zaken maakt.

Leven op het Land.

—o—

24 Mei.

25 Mei.

26 Mei.

27 Mei.

Zie, je hebt een mooie groene weide, en nu komt de booze vijand en smijt voor de heldere beek, die daar door vliet, een dam, en nu verzamelt zich droppel bij droppel, en eer ge er op verdacht zijt, is uw groene weide een moeras, een stinkende poel geworden, en ge vraagt vergeefs: hoe is dat gekomen?

Montecchi en Capuletti.

—o—

«Spek in boter gebraaien en dan met lepels eten — nee, Karel!»

Leven op het Land (Bräsig).

—o—

De traan, die uit droefheid geboren wordt, heeft zoowel zijn inslag van hoop, als de vreugdetranen hun inslag van vrees hebben.

Uit den Franzosentijd.

—o—

De mensch is nu eenmaal zoo; hij rukt en trekt en doet aan een goeie positie net zoowel als aan een slechte; hij wil 't altijd nog anders en nog beter hebben.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

28 Mei.

29 Mei.

30 Mei.

31 Mei.

Zoo'n kleine prikkeling, zij het ook door de vrees, maakt den verliefden mensch soms wakker, brengt er leven in, want dan komt het eergevoel in 't spel.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

Een ontspanning moet er zijn. en de eenige ontspanning, die een verliefd jongeling kent, is de omgang met zijn liefste.

Leven op het Land.

—o—

De nood leert bidden; maar hij leert ook, zich weren en zich verweren.

Uit den Franzosentijd.

—o—

De eigen aard is een zeker teeken, dat een volk zich gezond en krachtig voelt, en dat het in staat is, zich onder de andere volkeren met de ellebogen plaats te maken.

Montecchi en Capuletti.

1 Juni.

2 Juni.

3 Juni.

De ruwste veulens worden de gladste paarden.

Leven op het Land.

Al het geluk, dat op deze aarde mogelijk is, valt nooit samen in een hand; vergeen u met hetgeen ge hebt.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

Een helder tinnen bord bevat me beter dan een zilveren bord, dat niet schoon is.

Leven op het Land.

4 Juni.

5 Juni.

6 Juni.

7 Juni.

Een horlogemaker moet men er niet alleen voor betalen, dat hij aan 't horloge wat gedaan heeft, maar ook daarvoor, dat hij er NIETS aan GEDAAN heeft.

Uit den Franzosentijd.

—0—

Als iemand pot en deksel, die niet bij elkaar passen, met geweld samen wil brengen, lukt dat niet zonder barsten of breken, en daarvoor moet zich elkeen in acht nemen.

Uit mijn Vestingtijd.

—0—

Wat niet in den mensch is gelegd, zit er niet in, en iemand, die het er uithalen wil, doet vergeefsche moeite.

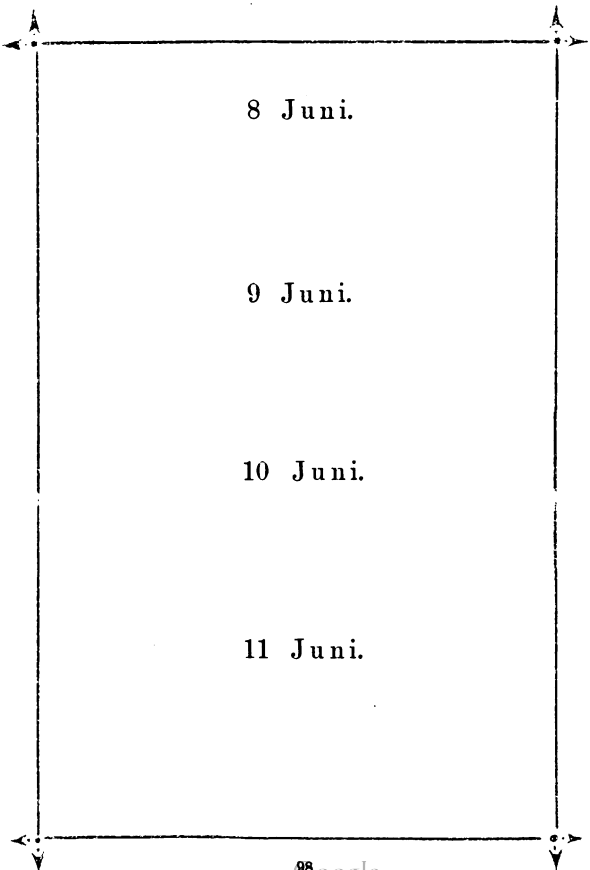
Montecchi en Capuletti.

—0—

Als de oude voerlui niet meer rijden kunnen, dan mogen ze toch altijd nog graag klappen.

Uit den Franzosentijd.

—0—

8 Juni.

9 Juni.

10 Juni.

11 Juni.

Dat is een goeie kant van een jonge oprechte liefde, dat iemand niet langer voor zijn eigen verantwoording alleen een dommen streek mag begaan, en bij elken dien hij doen wil, zijn liefste eerst in de oogen moet zien.

Leven op het Land.

—0—

Dat weet toch iedereen, die wel eens boos is geweest, dat iemand eerst recht boos wordt, als je naar zijn «boos zijn» informeert.

Montecchi en Capuletti.

—0—

«Karel; het is toch een heerlijk en aangenaam gevoel, als iemand zoo in zijn oude dagen kan zeggen: ja, domheden en dwaasheden wel, maar geen . . . slechtheden heb ik gedaan.»

Leven op het Land (Bräsig).

—0—

Ja, als we 't maar altijd wisten, wanneer we treurig zijn, dat op hetzelfde oogenblik op een onbekende plaats door een onzichtbare hand de feestdisch voor ons wordt gedeckt en met bloemen bekranst, dan zou ons leven effener worden en zachter voortvloeien.

Montecchi en Capuletti.

—0—

12 Juni.

13 Juni.

14 Juni.

15 Juni.

Een millioen heeft voor hen weinig waarde,
Die met kanonnen spelen op onze aarde.

Rijmsel.

—o—

Vertrouwen doet zich even zoo licht over,
als angst.

Doorluchtigheidje.

—o—

Iedereen weet, dat alleen zieke dennen
zulke harsachtige spaanders geven, en dat, als
de bliksem inslaat, zulk een zieke hars-
achtige den helderder en met meer gloed brandt
dan een gezonde.

Leven op het land.

—o—

't Komt vaak voor in de wereld, dat iemand
te veel eer wil inoogsten en daarbij ook die
kwijtraakt, welke hem rechtens toekomt.

Uit den Franzosentijd.

—o—

16 Juni.

17 Juni.

18 Juni.

19 Juni.

De grootste kunst voor hem, die een menschenziel wil leiden en tot zich trekken, bestaat daarin, dat hij, zoo lang als 't mogelijk is, de harde vuist van het weeke hart afweert, tot dit ook hard is geworden.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Ik ben altijd van meening, dat bij een oprecht verliefd mensch de heldere, warme zon het best past; maar met de vriendschap stemt de maan meer overeen.

Leven op het Land.

—o—

Waar misverstand heerscht en onvrede, daar meldt zich in stille uren ook het geweten aan.

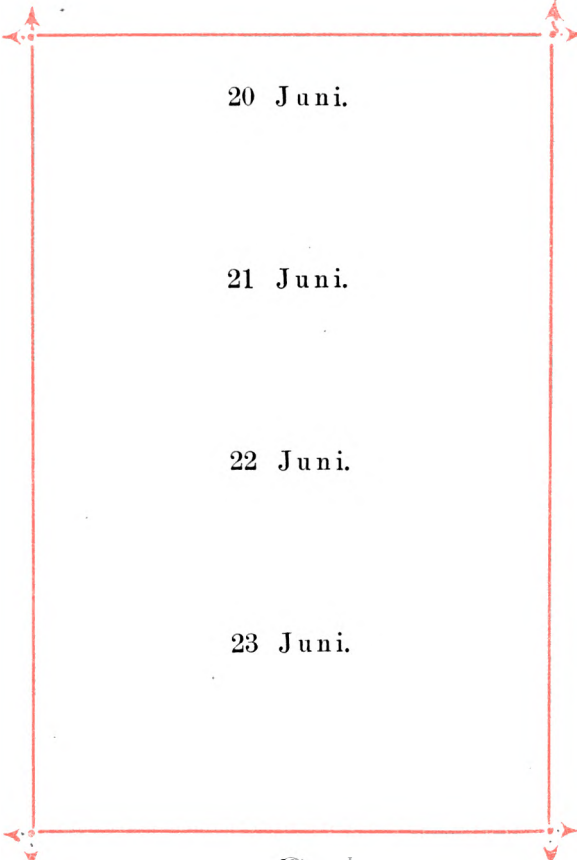
Uit den Franzosentijd.

—o—

Wat kan een gewonde ziel beter heelen dan de zachte maneschijn en de liefde van een lange jaren beproefd vriend, die ons trouw ter zij heeft gestaan.

Leven op het Land.

—o—

20 Juni.

21 Juni.

22 Juni.

23 Juni.

Door 't rossen wordt het veulen sierlijk,
De liefde maakt den mensch manierlijk.

Rijmsel.

—o—

Als een trouwe vader en een lief kind een
onderhoud hebben, een onderhoud voor het
geheele leven, dan spreekt God daarin mee,
en het is niet voor de wereld, maar voor die
beiden alleen.

Leven op het Land.

—o—

Als iemand een geschiedenis behoorlijk
weer vertellen wil, dan moet hij daar zelf
een rol in gespeeld hebben, of ten minste
moet hij ze uit den mond van lieden hebben,
wie 't wat aangaat.

Rommelzoo.

—o—

Wat de een z'n uil is, is de ander z'n
nachttegaal.

Leven op het Land.

—o—

24 Juni.

25 Juni.

26 Juni.

27 Juni.

Het zonlicht is 't, dat de mensch bij zijn geboorte het eerst begroet, en waarnaar hij op zijn doodbed het laatst verlangt.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Elke ziel heeft een blok aan 't been, en dat heeten de menschen «het noodlot», en wanneer zij zich verheffen wil, dan moet zij het blok mee in de hoogte trekken

Doorluchtigheidje.

—o—

Weet een verstandig en degelijk man dadelijk, uit welken hoek de wind waait, een goede vrouw weet al lang vooruit, dat er wat aan de lucht zit.

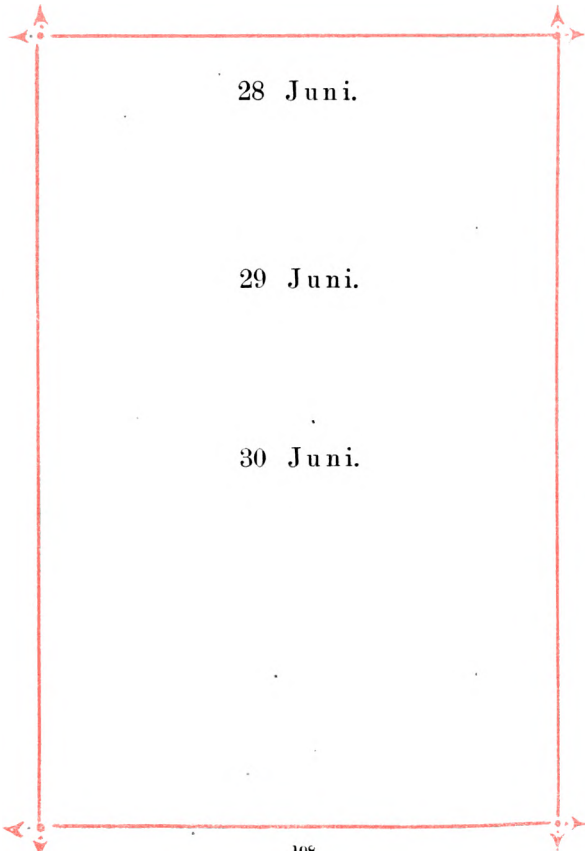
Uit den Fransosentijd.

—o—

Uit een ezelsoor is met geen mogelijkheid een zijden geldtasch te maken.

Nagelaten Geschriften.

—o—

28 Juni.

29 Juni.

30 Juni.

Wederzien! Wederzien! Wie kent dat lieve,
trouwe woord niet! Wie kent deze «hand-
tastelijke» zekerheid niet, waarvan de hoop
ons jaren lang heeft verteld.

Uit den Franzosentijd.

—o—

't Is een oude ervaring, dat jonge meisjes,
die eigenlijk al oude meisjes zijn en nu nog
zoo langs de grens van jong en oud voort-
dansen, zich altijd aan den jongsten kant
houden.

Leven op het Land.

—o—

Wie het eene wil, moet het andere ook
willen.

Leven op het Land.

1 Juli.

2 Juli.

3 Juli.

Als de mensch tegenover een »noodlot« staat, dat hij niet afwenden kan, dan trekt hem het bloed naar het hart terug, en dan wordt hij koud. De soldaten in den heeten slag, de matrozen bij een schipbreuk onder de gloeiende zon, de misdadiger op het schavot krijgen het koud.

Leven op het Land.

—o—

Als de mensch z'n gedachten zoo heel ver weg dwalen in het onbestemde, dan roept zijn dagelijksche arbeid ze weer terug en wijst hem dat wat zich kort bij en om hem bevindt, en wat daar gedaan moet worden en zijn hand behoeft.

Leven op het Land.

—o—

Een hard oordeel uit een onbedorven mond doet pijn, en vooral pijn, wanneer 't een mensch betreft, dien we lief hebben.

Leven op het Land.

—o—

4 Juli.

5 Juli.

6 Juli.

7 Juli.

Bij de vrouwen en bij de paarden moet je vooral 't eerst naar de beenen kijken ; is het ga-werk goed, is de beenzetting naar den aard en is het voetgerei proper, dan kun je rekenen op vlijt, op orde en op zindelijkheid.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

De hoop is stout, evenals de bij ; ze dringt in elke bloem binnen en draagt uit elke haar honig weg.

Leven op het Land.

—o—

Als er twee elkander zoeken en elk der beiden gaat zijn eigen weg, dan vinden ze elkaar zeker niet, zoolang niet een hunner op den inval komt, stil te blijven staan.

Doorluchtigheidje.

—o—

Indien iemand, — al stond hij ook op de onderste sport van de menschenladder — zooveel geduld heeft, dat hij het jniste tijdstip afwacht, waarop hij met zijn wijsheid voor den dag moet komen, dan slaat hij er zich door.

Montecchi en Capuletti.

—o—

8 Juli.

9 Juli.

10 Juli.

11 Juli.

Een lof uit kindermond en uit den mond
der geringen kittelt ook den verstandigste en
den voornaamste.

Leven op het Land.

—o—

Het is een oude waarheid, dat al de jonge
landheeren, die niet wat degelijks van den
landbouw hebben geleerd, juist met die din-
gen hun verbeteringen aanvangen, waarmee
ze het gauwst kunnen worden geruïneerd.

Leven op het Land.

—o—

Ongewone arbeid geeft blaren.

Leven op het Land.

—o—

Ook de vreugde heeft, als ze onverwachts
komt, steeds een bijsmaak: is ze klein, van
teleurstelling en verdrietigheid; is ze groot,
van vrees voor toekomstig ongeluk.

Rommelzoo.

—o—

12 Juli.

13 Juli.

14 Juli.

15 Juli.

Sommige vrouwen meenen, dat, wanneer haar liefde is teleurgesteld of bedrogen, zij haar heele leven lang daaraan moeten blijven voortdokteren en uitwendig de wereld door een mat en neerslachtig voorkomen, toonen moeten, hoe ziek haar hart is.

Leven op het Land.

—o—

De domheid klemt zich het lorgnet in 't oog en begint spottend te lachen, als haar iets onder de oogen komt, dat zij niet begrijpt.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Elk menschenhart is door Onzen Lieven Heer niet voor zich alleen, — neen, voor alle menschen gemaakt.

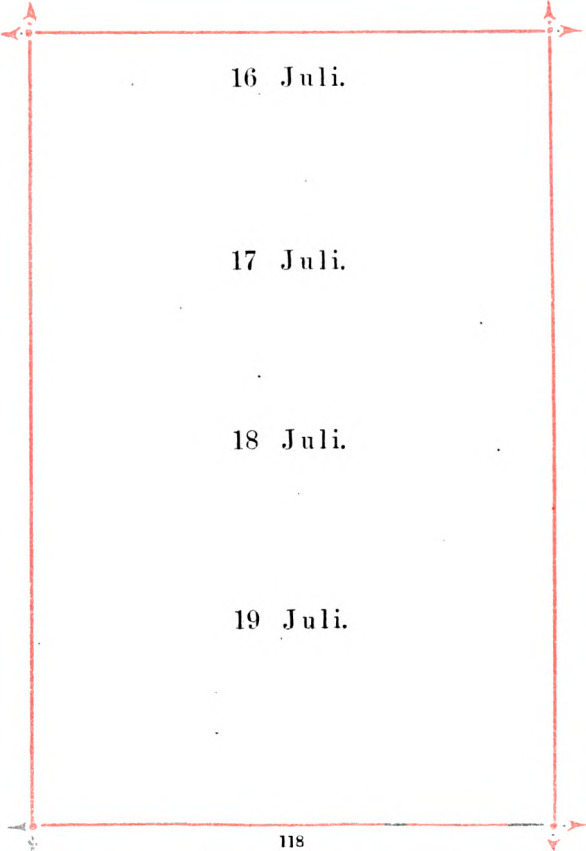
Leven op het Land.

—o—

De poëten spreken van een «gouden morgenhemel», niet alsof zij gelooven, dat de goudglans met den glans van dien hemel overeenkomt, neen, alleen wijl ze den glans van het goud maar zelden te zien krijgen.

Leven op het Land.

—o—

16 Juli.

17 Juli.

18 Juli.

19 Juli.

De eerste aanblik geeft het beeld het duidelijkst ; later mag iemand nog zooveel kijken, van de eene zijde en van de andere zijde, de zaak begint hem hoe langer hoe meer voor de ooggen te schemeren.

Montecchi en Capuletti.

—o—

Met allerlei losse banden vangt een degelijke zaak aan, en ze eindigt daarna met een stevigen band, waarin een knoop wordt geslagen.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

De lui, die nooit van hun leven hun plicht doen, die hebben dat woord het meest in den mond.

Leven op het Land.

—o—

Met de liefde is het, als met een boom ; hoe meer de wind in de kruin en in de bladeren speelt, des te steviger schiet zij haar wortels.

Uit den Franzosentijd.

—o—

20 Juli.

21 Juli.

22 Juli.

23 Juli.

Menigmaal schuift zich tusschen twee harten een dunne wand, en elk der harten hoort het andere zuchten en weenen; die wand heeft aan elke zijde een klink, maar geen van beiden wil die klink het eerst aanraken en opbeuren, en de beide harten weenen door.

Leven op het Land.

—o—

Het is een bekende zaak, dat al degenen, die, als de jongè honden, blind op de wereld zijn gekomen en den negenden dag nog niet achter zich hebben, het meest met «menschenskennis» in de weer zijn en zich daarop vrij wat laten voorstaan.

Leven op het Land.

—o—

't Is erg jammer, dat de menschen, als Onze Lieve Heer eens hun harten roert, zoodat ze vrij in elkaar kunnen overvloeien, dadelijk met hun ellendige «Als» en «Maar» aankomen en het schoone Godsgeschenk dadelijk in het vuil der aarde neertrekken.

Montecchi en Capuletti.

—o—

't Is gemakkelijker een ledige maag met brood en wijn te verzadigen, dan een ledig hart met hoop en levenslust te spijzen.

Leven op het Land.

—o—

24 Juli.

25 Juli.

26 Juli.

27 Juli.

Een kinderhart is gauw getroost, en heeft
een boom een flinken regen noodig, een
grashalm wordt reeds frisch na een dauw-
druppel.

Uit den Franzosentijd.

—o—

De schoonste dag in 't heele jaar
Stijgt zachtkens opwaarts, zonneklaar:
St. Jacob, als de sikkels klinken,
Als de aren rijp op de akkers blinken.
En Godes heerlijk zonnegoud
Kleurt lucht en wolk en berg en woud.

Kein Hüsung.

—o—

Het «weër-maken» heeft Onze Lieve Heer
zich boven de «groote heeren» voorbehou-
den, en, zooals het mij toeschijnt, ziet het
er niet naar uit, alsof Hij die bezigheid gauw
uit de handen zal geven.

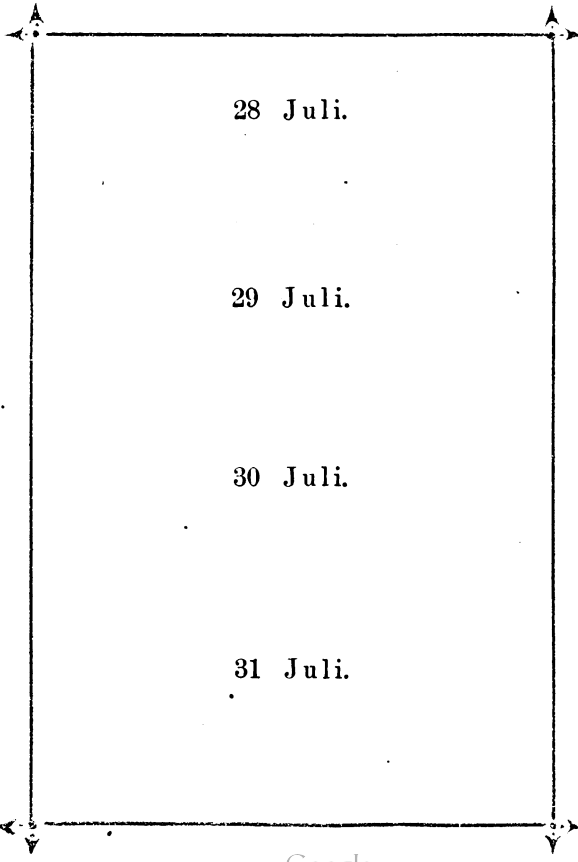
Doorluchtigheidje.

—o—

Passeeren doet ieder wat, en ieder passeert
ook wel wat merkwaardigs, al wordt zijn
levensloop ook binnen enge dammen gehouden.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

28 Juli.

29 Juli.

30 Juli.

31 Juli.

Het is een mooie inrichting in de wereld,
dat de jonge meisjes niet allen op de uit-
wendige schoonheid zien; anders waren wij
leelijkerds allen jonggezellen overgebleven en
dat zou een mooie compagnie geworden zijn.

Leven op het Land.

—o—

Voor een vrij en gezond mensch hoeft een
grap niet in een naainaald gestoken te zijn:
een stevige paknaald doet dezelfde diensten.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

De gemeente hoort bij een ouden prediker
niet alleen naar zijn woorden, ze ziet ook
op zijn langen levensloop en van hetgeen hij
zegt staat hij als een levend voorbeeld vóór
haar.

Leven op het Land.

—o—

Waar de haag het laagst is, springen de
honden het eerst er over.

Montecchi en Capuletti.

1 Augustus.

2 Augustus.

3 Augustus

Wat niet zuurt , dat zoet ook niet.

Leven op het Land.

—0—

De gedachten , die uit het hoofd haar oorsprong nemen , komen en gaan , en laten zich ook weggagen als de vogels ; maar de andere gedachten , die uit het hart komen , staan vast op haar wortels , en wie deze uitrukt , maakt het hart aan 't bloeden.

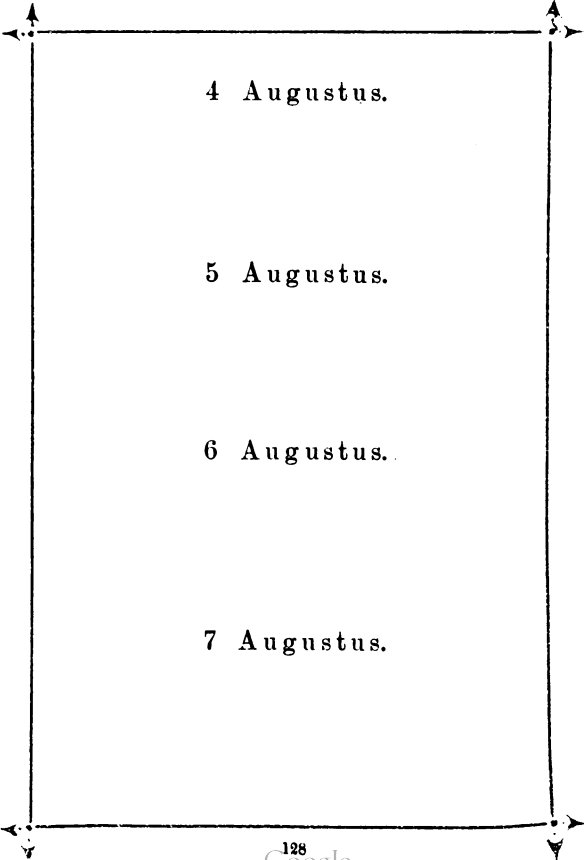
Doorluchtigheidje.

—0—

Alleen die verdienste heeft waarde , welke iemand zuur gevallen is ; daaraan heeft hij later ook zijn genoeg.

Leven op het Land.

—0—

4 Augustus.

5 Augustus.

6 Augustus.

7 Augustus.

Alles wordt gelukkig niet zoo heet gegeten,
als 't opgedragen is.

Nagelaten Geschriften.

—o—

Bij sommige dingen is probeeren en rui-
neeren 't zelfde.

Leven op het Land.

—o—

Twee dingen heeft Onze Lieve Heer eens
voorgoed, als geluk en ongeluk, in de we-
reld uitgestrooid; uit het eene laat zich geen
gal zuigen, en het andere laat zich niet weg-
lachen, dat is: geboorte en graf.

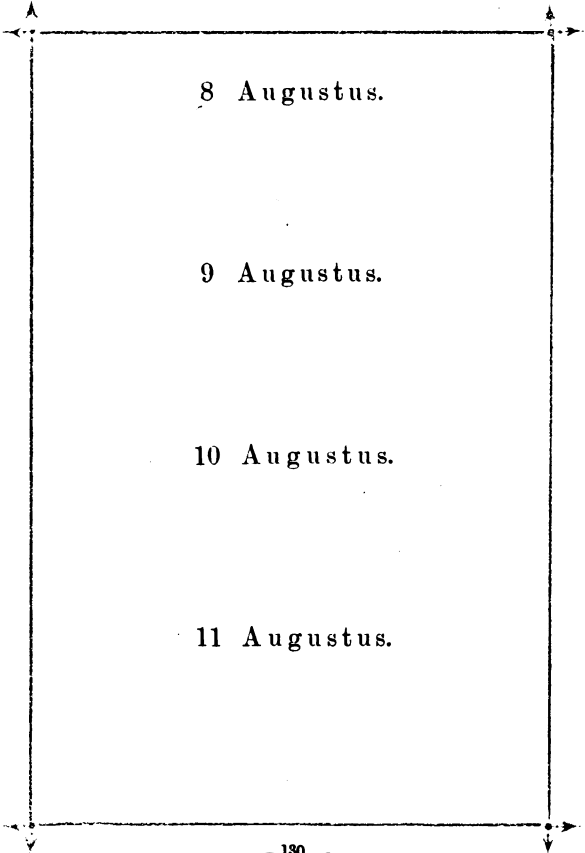
Leven op het Land.

—o—

't Is een schoone zaak het alléén-zijn, als
het iemand vrij en ruim om het hart is, en
hij met zich zelf te rade moet gaan omtrent
hetgeen hem tegenhoudt en dat wat hem
voortdrijft.

Leven op het Land.

—o—

8 Augustus.

9 Augustus.

10 Augustus.

11 Augustus.

De natuur laat menigmaal op onverstandige wijze overtolligheden groeien; bij een dog b. v. den staart, en bij een mops de ooren.

Leven op het Land.

—0—

Als den mensch zoo eensklaps 't een of ander voor de oogen komt, ziet hij de zaak op het nauwkeurigst; de eerste indruk is meestal de beste.

Montecchi en Capuletti.

—0—

't Is beter geworden in de wereld; en of de predikers ook duizendmaal prediken, dat de wereld slechter wordt, IN de wereld wordt het stellig beter.

Leven op het Land.

—0—

De liefde spreekt met «tongen», zooals de apostels op den eersten Pinksterdag, en zit daar als een stumperd van een kind, dat de meester met het boek op den mond heeft geslagen.

Montecchi en Capuletti.

—0—

12 Augustus.

13 Augustus.

14 Augustus.

15 Augustus.

Voor die plek neemt zich iemand in acht,
waar zijn schip eenmaal op den grond is
gestooten.

Leven op het Land.

—o—

Ik heb 't van mijn levensdagen niet over
't hart kunnen krijgen, een armen zondaar
op zijn laatsten gang nieuwsgierig te bekijken
en aan te zien, hoe de eene zondaar den
anderen, vanwege het menschelijk gericht,
vóór den tijd voor het gericht brengt van
den Heere Onzen God.

Uit den Franzosentijd.

—o—

«Rundvleesch met pruimen, dat smaakt heel
lekker; we krijgen het ondertusschen maar
niet.»

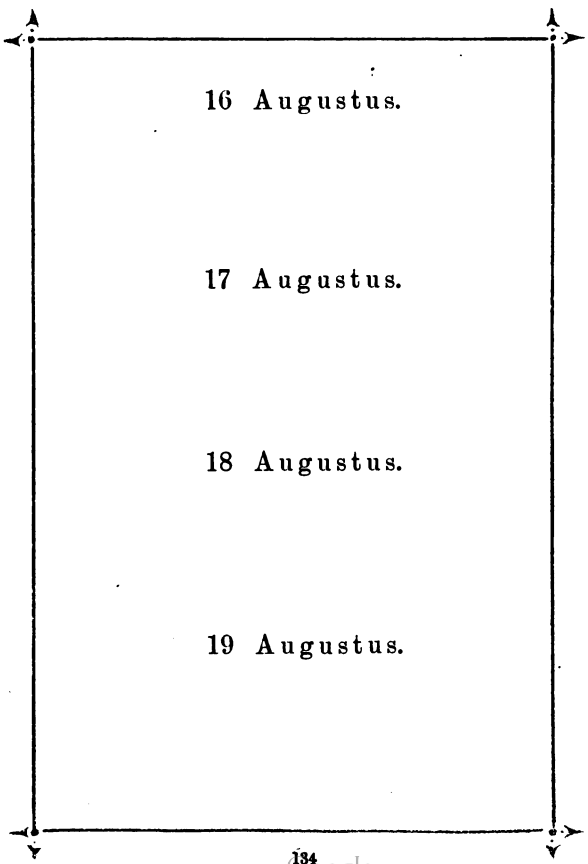
Leven op het Land. (Bräsig.)

—o—

Tusschen de balzaal en het huwelijksaltaar
ligt een lange, vieze, stoffige straat, en
menigeen moet met vuile schoenen en laar-
zen in het huwelijk treden.

Leven op het Land.

—o—

16 Augustus.

17 Augustus.

18 Augustus.

19 Augustus.

De menschen noemen het toeval: maar als iemand nauwer toeziet, dan is het een gevolg van veel andere gevolgen, waarvan de eigenlijke oorzaak ons alleen verborgen is.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Wat iemand wil, dat krijgt hij niet; en wat hij krijgt, dat wil hij niet.

Doörluchtigheidje.

—o—

Het gevoel, dat iemand niet geheel verlaten is, steekt het goede in de menschenziel lichter aan, dan alle vermaning.

Leven op het Land.

—o—

't Is een jammerlijk geval met den mensch, dat, als zijn goeie natuur hem den kortsten weg heeft gewezen, waarop hij voor zich en voor anderen tot een gelukkig einde kan komen, er dan «toestanden» en «verhoudingen» als slooten en slagboomen hem in den weg staan, en hij van het rechte pad afwijkt.

Montecchi en Capuletti.

—o—

20 Augustus.

21 Augustus.

22 Augustus.

23 Augustus.

De liefde is allerwegen in de wereld, maar ze neemt allerzonderlingste vormen en gedaanten aan; ze vliegt als engel op roze vleugelen, en kruipt met een bult van voren en van achteren en op klompen rond.

Leven op het Land.

—o—

De wereld draait; wat onder ligt, moet boven komen.

Doorluchtigheidje.

—o—

In jonge harten vloeit een bron
Die menig reeds genezen kon.
De bron, waaraan de hoop ontwelt;
Die borrelt op uit donkren nacht
Zoo diep, zoo diep, en toch zoo zacht.

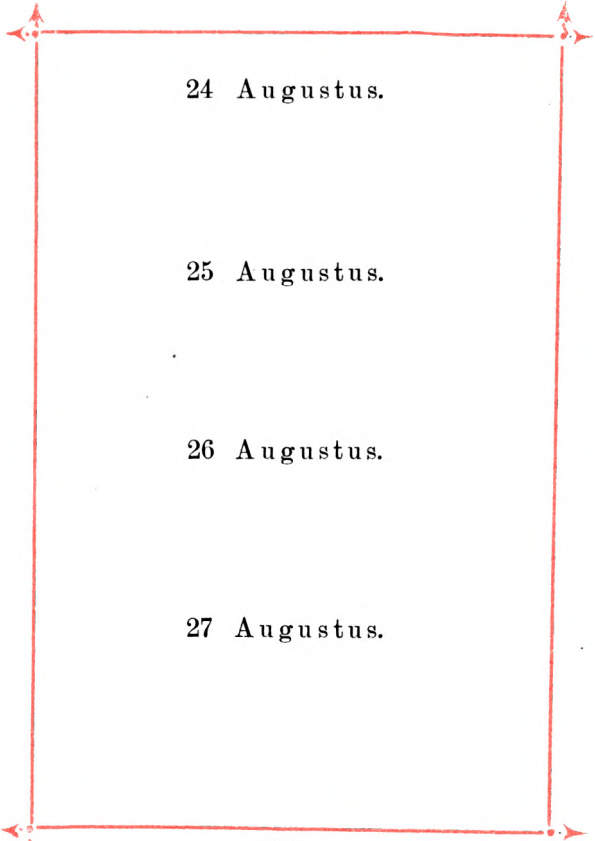
Hanne Nüte.

—o—

Rooie wijn is 's avonds een heerlijke zaak,
maar den anderen morgen komt hij me ook
maar zoo voor, als brandewijn en bruin bier.

Uit den Franzosentijd.

—o—

24 Augustus.

25 Augustus.

26 Augustus.

27 Augustus.

Kindermaat en kalvermaat, die moeten oude
lieden weten.

Doorluchtigheidje.

—o—

De menschen zeiden: „trouwen”, en ik zei: „wees
voorzichtig”, en ik liep om den heiligen huwelijksstaat
rond, als de vos om den eendenvijver. Ik dacht bij me
zelf: een vrouwtje zou je wel lijken, je kunt er ook
nog wel een meekrijgen! Maar, heb je ze eenmaal, dan
zit je er voor altijd aan vast.

Wanneer ik dan echter bedacht, dat mijn hospita
mij dag in dag uit nooit anders dan varkens- of scha-
peavleesch voorzette, en dat het er in mijn kamer
uitsag als op Gods lieven aardbodem vóór den eersten
scheppingsdag, dan zei ik weer: „trouwen”, en dan
zeiden de domme menschen: „wees voorzichtig!”

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

Wie met brandnetels te doen heeft, die
moet flink toegrijpen.

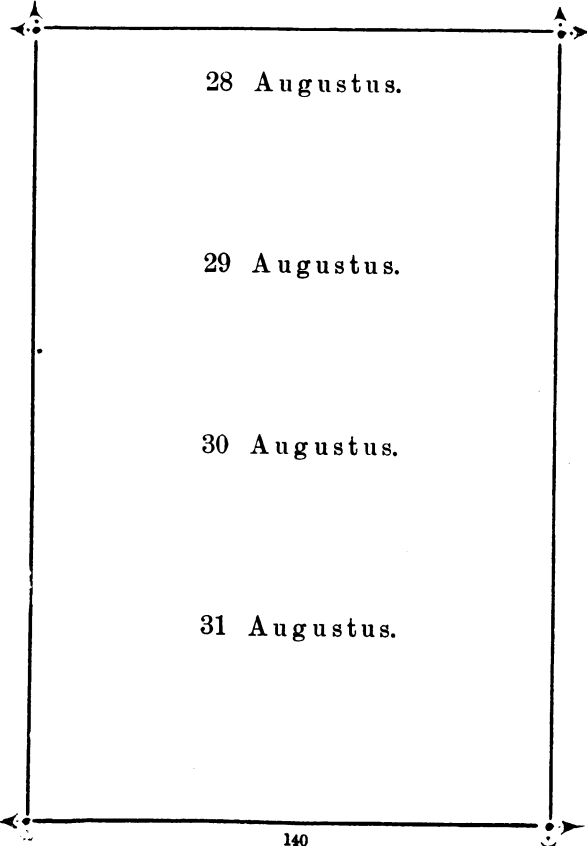
Leven op het Land.

—o—

O, hoe zoet en zalig is 't
Als iemand zoo voor d' eersten keer
Daar ziet zijns vaders woning weer,
Die hij sinds jaren had gemist.

De Reis' nah Bellingen.

—o—

28 Augustus.

29 Augustus.

30 Augustus.

31 Augustus.

Waarvoor wij als jongens een behoorlijk pak slaag van onze ouders kregen, n.l. voor die dierenplagerij, als we vliegen en meikevers de pooten uittrokken, dat noemen ze tegenwoordig: «zucht naar onderzoek» en «begeerte naar kennis», en de ouders verheugen zich daarover en zien in zoo'n vijfjarigen bengel al een kleinen Humboldt.

Montecchi en Capuletti.

—0—

Zoo als 't weer is, moet ook 't leer zijn.
Gelegenheidsgedicht.

—0—

In de ziel van een mensch, die niet oprecht is, is het zoo: op hetzelfde oogenblik, dat zijn geweten spreekt, liegt hij, tot zijn voordeel, haar wat voor.

Leven op het Land.

—0—

Die zoo veel op het hoofd hebben, hebben er doorgaans niet veel in; en zij met die heel lange kleeren hebben allemaal kromme beenen, of, wat nog erger is, haar schoeisel is niet in orde.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

1 September.

2 September.

3 September.

Als iemand uit een moeilijken toestand tot gerustheid en uit den regen in de droogte is gekomen, dan breekt de vroolijkheid licht door.

Ut den Franzosentijd..

—0—

Het is een waarachtige, overal geldige waarheid, dat de echte schuldenmakers zich veel liever wenden tot het harde hart van een geldschierter, dan tot het weeke hart van vrienden en bloedverwanten.

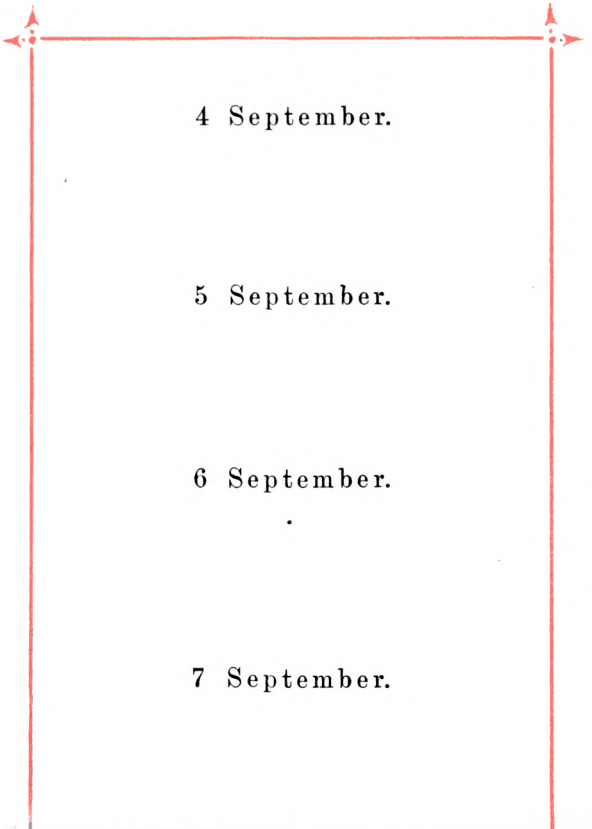
Leven op het Land.

—0—

Het helpt je niet, je moet er ook an;
Hoe de jeugd je ook aantrekk' en lokk',
Eer dat g'er aan denkt, zijt g'een oude man;
Wat «kuiken» heet, dat wordt een «klok»;
En een bokje wordt spoedig een bok.

Rijmen.

—0—

4 September.

5 September.

6 September.

7 September.

De eenzaamheid is goed, als de mensch vroegere tijden met hun voorbijgegaan wel en hun voorbijgegaan we e laat opstijgen, als hij voor zich uit ziet en van de toekomst droomt; maar de vroegere tijden met hun wel en we e moeten overwonnen zijn, het hart mag daarbij niet sneller kloppen.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Ieder toeschouwer bij een spel kiest, zonder zich daarvan bewust te zijn, partij tegen of voor den eenen of den anderen speler.

Montecchi en Capuletti.

—o—

't Is een zekere waarheid, dat geen stand in de wereld minder lijdt door den ouderdom dan de geestelijke stand, wanneer de man, welke dien stand bekleedt, hem met rechtshapenheid heeft waargenomen.

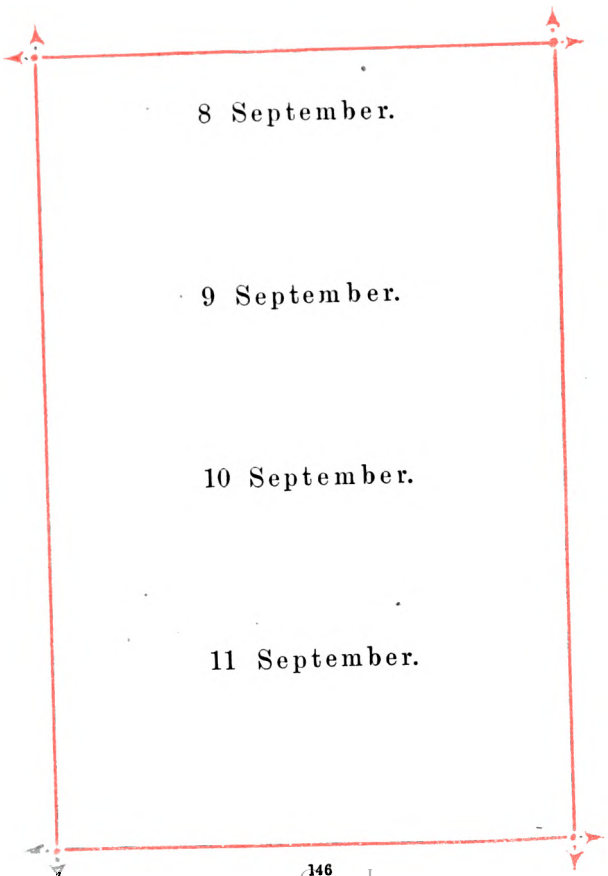
Leven op het Land.

—o—

„Het ongegunde brood maakt vet, zegt men; maar die soort van vettigheid mag de Duivel halen.”

Leven op het Land. (Bräsig).

—o—

8 September.

9 September.

10 September.

11 September.

Voor een degelijke vorming is het noodig,
dat het hoofdhelder en klaar, de wil krachtig
en goed, en het hart warm en week is.

Doorluchtigheidje.

—o—

Een kerel, die een slechten naam heeft in
de wereld, die is er vaak in staat toe, een
eerlijk man z'n goeden naam te bekladden,
en . . . de wereld gelooft zoo'n kerel vaak
meer dan den braven man.

Leven op het Land.

—o—

Zóó egaal en zóó zacht vloeit geen levens-
loop, of hij stoot wel eens tegen een dam, en
draait daar dan in een kolk verlegen rond;
of de menschen smijten ook wel steenen in
zijn heldere water.

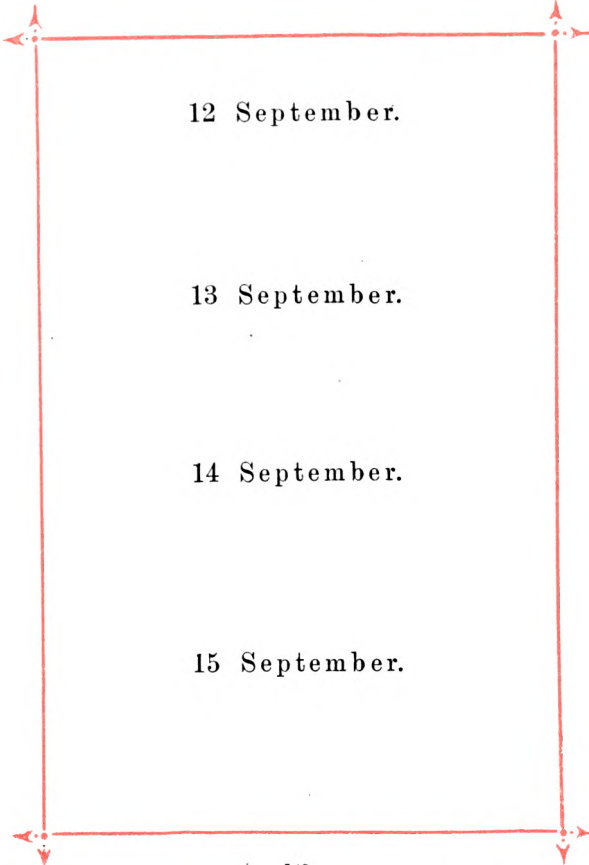
Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Slechts onschuldige kinderhanden en vlijtige
werkhanden, die rein zijn van onrechtvaar-
dig verkregen goed, en naar plicht en ge-
weten handelen, dragen in den stillen
zaligen droom het avondgebed over.

Doorluchtigheidje.

—o—

12 September.

13 September.

14 September.

15 September.

«Het huwelijk is als een appelboom», je zit er in en plukt en plukt; — maar de lekkerste en mooiste appels zitten bovenaan, en zoo ver kom je niet. Wie verstandig handelt, laat ze stil aan den boom zitten en wacht tot de herfsttijd gekomen is, dan vallen ze hem van zelf in den schoot.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

Een mensch, die zoo ver is, dat hij zijn voordeel niet meer waarneemt, moet onder curateele worden gesteld.

Leven op het Land.

—o—

O, het is zoo'n mooie vertelling, als iemand in goede tijden van de lang vergane, slechte tijden verhaalt, en vooral, wanneer de dankbaarheid een woordje meepraat.

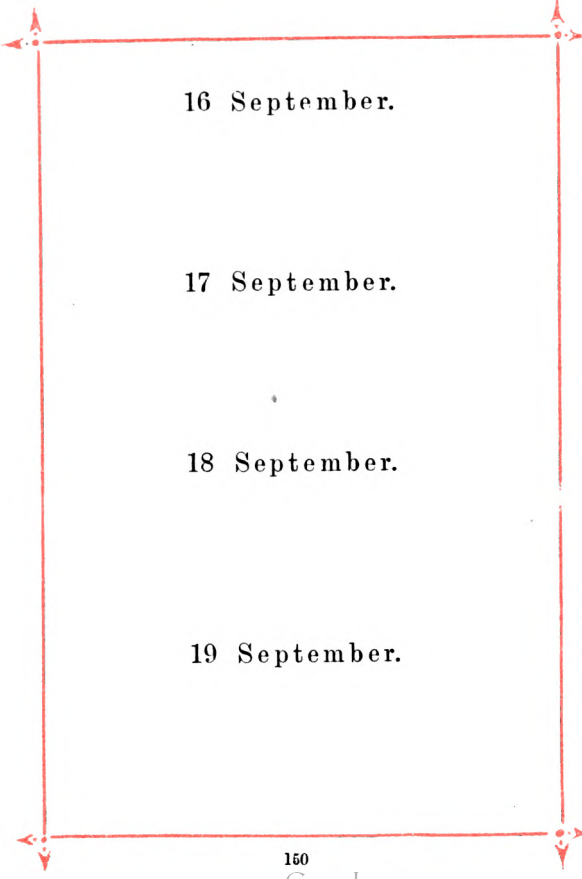
Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Waar 't mode is, rijdt iemand op een stier naar de stad.

Leven op het Land.

—o—

16 September.

17 September.

18 September.

19 September.

De tranen, die uit diepen weemoed worden geweend, veranderen menigmaal bij den mensch in vreugdetranen.

Leven op het Land.

—o—

Zoo lang we in een «spanseer-broek» deftig rondstappen, hebben we veel vrienden; als die evenwel uitgetrokken is, dan is het den vrienden te gegeneerd.

Leven op het Land.

—o—

Wanneer ik heden zie, tot welke avontuurlijke middelen zich anders zeer verstandige lieden, door de noodzakelijkheid om wat te verdienen, laten verleiden, dan weet ik niet, wie ik meer moet beklagen, hen of den tijd, waarin zulke verschijnselen plaats hebben.

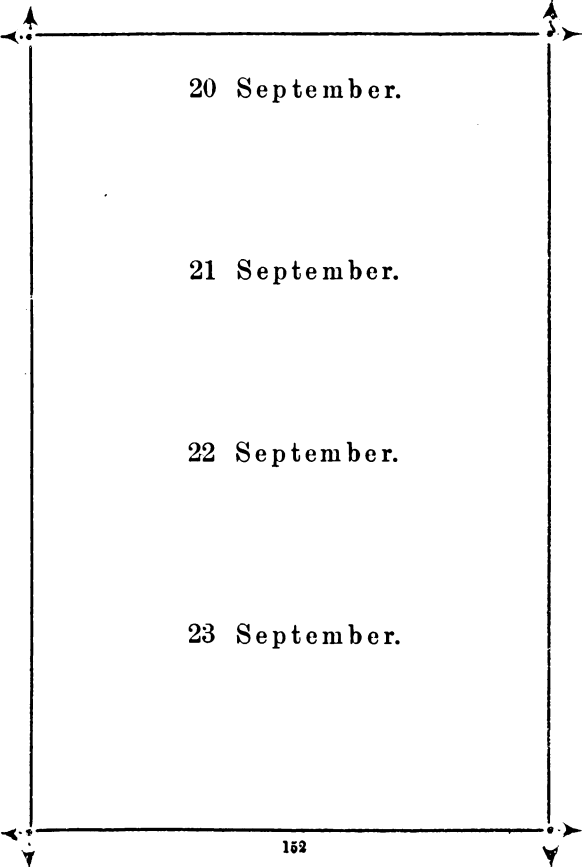
Rommelzoo.

—o—

Dat heb ik altijd gevonden in de wereld, dat degenen, die zoo door en door verzadigd zijn, het lichtst geroerd worden bij het ongeluk van anderen; maar daarbij blijft het dan ook.

Leven op het Land.

—o—

20 September.

21 September.

22 September.

23 September.

Er is een broeder- en zusterpaar in de wereld, die ook den onverschilligste uit den droom schudden en hem van den warmen haard in storm en regen jagen; dat is de haat en de liefde.

Leven op het Land.

—o—

Het oog van den meester is in een bouwerij, wat de zon is in de wereld; onder zijn schijnsel wast en rijpt alles, en achter den meester z'n voetstappen begint kruid en gras te groenen.

Leven op het Land.

—o—

ÉÉN kind, GEEN kind TWEE kinder, speelkinder; DRIE kinder, VEEL kinder.

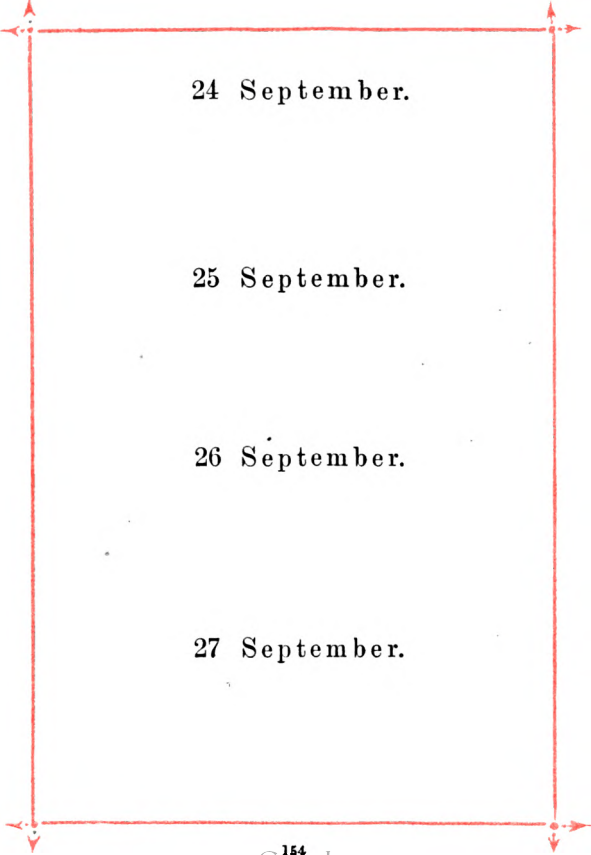
Leven op het Land.

—o—

Goede, oude tijd! De wickslag der voorbijsnellende jaren heeft het eenvoudige weefsel verscheurd, waarin ge u zoo warm en lekker hadt ingesponnen! De innigheid uwer proportiën heeft voor de uitgebreidheid er van plaats moeten maken!

Rommelzoo.

—o—

24 September.

25 September.

26 September.

27 September.

Als iemand zoo'n zalig gevoel van goede en verstandige daden met zich draagt en zich daaraan een beetje warmen wil, als aan een warme kachel in den winter, dan moet dien iemand het erg onplezierig voorkomen, als er een ware stormwind en regen van verwijtingen en scheldwoorden op hem losbarst.

Leven op het Land.

—o—

Het ergste bij menige plannen-makerij is, dat meestijds het allerverstandigste het dolst uit de gissing springt.

Leven op het Land.

—o—

Want de weg was duister geworden door onwaarheid en onoprechtheid.

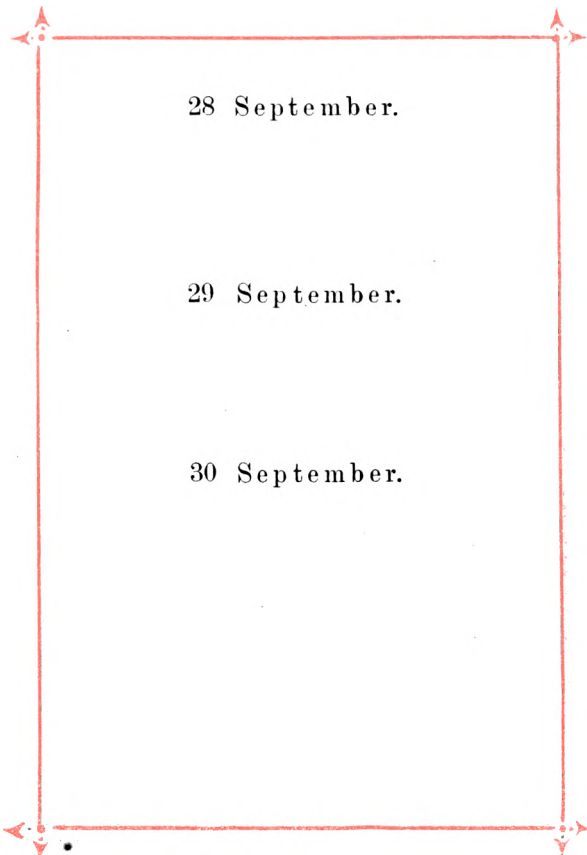
Leven op het Land.

—o—

Veel goede landheeren bij ons vervallen tot de dwaling — van de slechte spreek ik niet — dat als ondankbaarheid te achten, wat verder niets is, dan de eeuwige drang en aandrift, die in elken mensch zetelt, om zijn eigen meester te worden.

Montecchi en Capuletti.

—o—

28 September.

29 September.

30 September.

De oude, goede, grijsharige lieden rekenen alleen met het grijze hoofd en brengen gewoonlijk het zwarte, dat ze in hun jeugd hebben gehad, niet mee in rekening.

Leven op het Land.

—o—

De nieuwe tijd, in bont katoen van een groschen de el, in versleten laarzen maar met slobkousen, de nieuwe tijd, met vergulde broches en een gescheurd hemd, is tot ons gekomen en heeft den ouden met zijn eigenge-maakte jas en zijn warme klompen vervangen.

Rommelzoo.

—o—

De menschen zeggen: lachen is aanstekelijk; maar laat u eens een warme traan op 't gezicht vallen, dan zult ge weten, wat nog aanstekelijker is.

Montecchi en Capuletti.

1 October.

2 October.

3 October.

Als het op werkelijke hulp aankomt,
dan is het de hongerende, die den hongerende
bijspringt.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Het noodlot heeft een wonderlijken heilige
tot patroon, en het kalmste en verstandigste
levensplan verstoort het soms met domme-
jongensstreken, waaraan geen mensch had
gedacht.

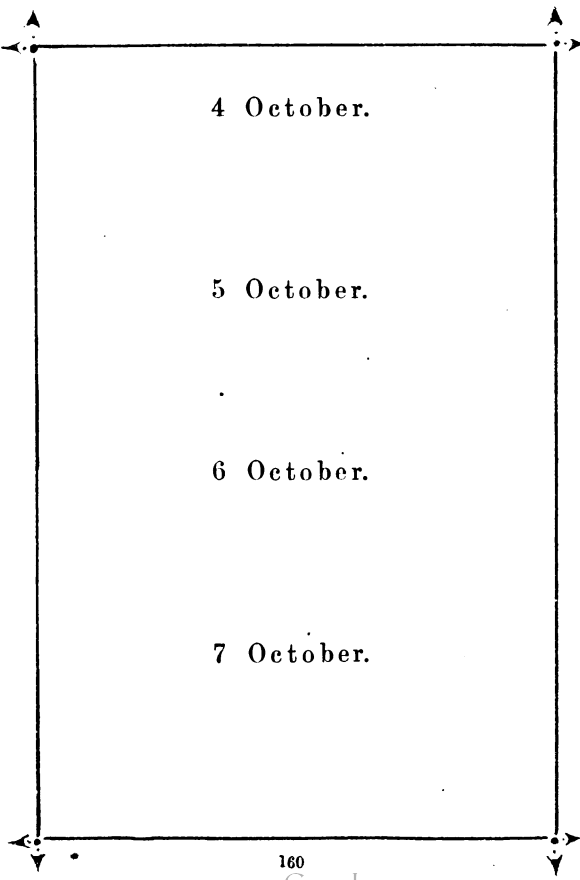
Leven op het Land.

—o—

In 't algemeen is het verwonderlijk, hoe
scherp de kinderjaren staan tegenover den
mannelijken leeftijd, hoe weinig begrip het
kind heeft van de dingen, aan den rijperen
leeftijd verbonden; en omgekeerd, hoe zeer
men op rijperen leeftijd verleert een juisten
blik in de kinderwereld te slaan.

Rommelzoo.

—o—

4 October.

5 October.

6 October.

7 October.

De zuivere waarheid werd steeds tot op den
huidigen stond te allen tijde voor dertig zil-
verlingen verschacherd.

Leven op het Land.

—o—

Als de vreugde een mensch niet tot andere
gedachten brengt, dan moet het de ergernis
soms doen.

Montecchi en Capuletti.

—o—

„Wat voor den een recht is, is voor den
ander billijk.”

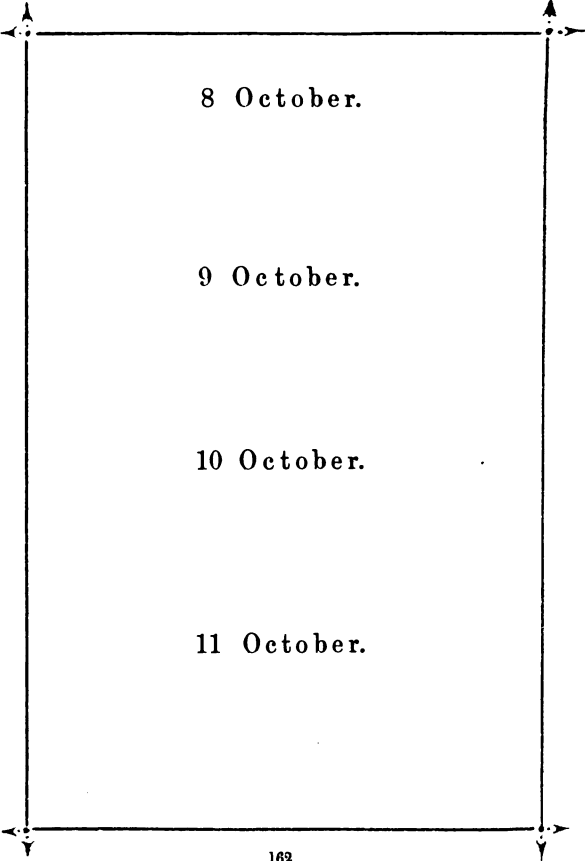
Leven op het Land (Bräsig).

—o—

De gevolgen maken een handeling niet
goed of kwaad.

Leven op het Land.

—o—

8 October.

9 October.

10 October.

11 October.

Uit de kolen, die de liefde achtergelaten
heeft, flikkert de vriendschap licht op.

Leven op het Land.

—o—

«De mensch leeft niet voor zich zelven al-
leen, hij leeft ook voor de wereld.»

Leven op het Land. (Brüsig.)

—o—

Wat is nu schooner, een lentedag of een
paar schoone oogen?

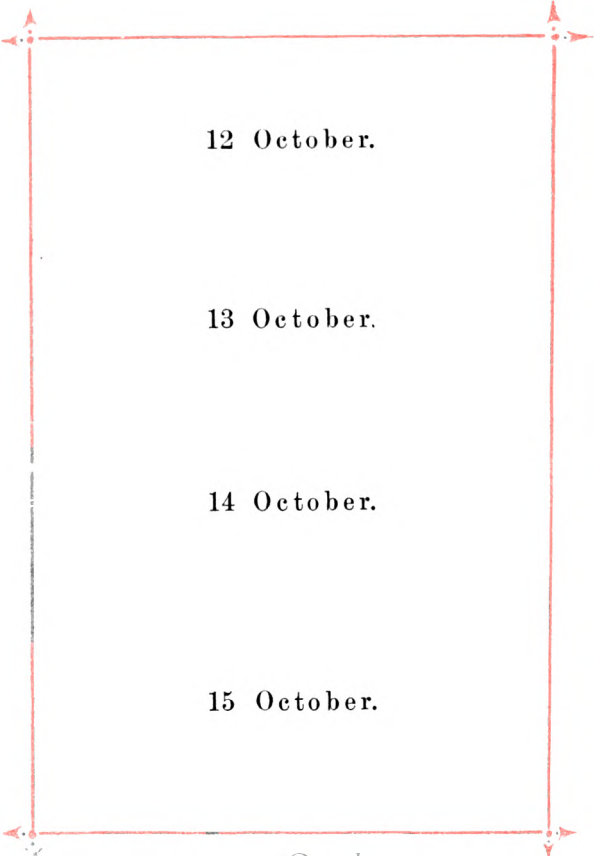
Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Hebt ge als ongevormd recruit
Nog geen vluggen greep gekregen,
't Komt wel, 't komt opeens misschien;
Sta maar nooit verlegen

Gelegenheidsgedicht.

—o—

12 October.

13 October.

14 October.

15 October.

Ik meen het heimelijke gerecht, dat sommige vrouwen in de stille avonduren, bij breiwerk en trekpot houden. Daar krijgt elke zondaar zijn verdiende loon, daar wordt hij met de breinaalden geprikt, met de suikertang geknepen, met de spiritusvlam geschroeid, en ieder in de thee gedoopt beschuitje geeft een duidelijk beeld, hoe de zondaar zich wel houden zou, als hij werkelijk voor dezen rechterstoel stond.

Leven op het Land.

—o—

Uit een zonnestraal laten zich geen louis-d'ors slaan.

Leven op het Land.

—o—

«De mensch moet wat presteeren.»

Leven op het Land. (Bräsig.)

—o—

Van de lengte wil ik niets zeggen, maar voor de behoorlijke breedte kan elk verstandig mensch met der tijd zorgen.

Uit den Franzosentijd.

—o—

16 October:

17 October.

18 October.

19 October.

Wanneer iemand geen anderen heeft, dan
is een uil ook een vogel.

Uit den Franzosentijd.

—o—

Met een menschenleven mag niemand licht-
vaardig omgaan.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

De diplomaten mogen een zaak nog zoo
fijn inwikkelen, de knoop blijft toch altijd
boven, en als zij meenen, dat ze de soep
koud hebben geblazen, dan heeft de Duivel
er weer nieuw vuur onder gestookt.

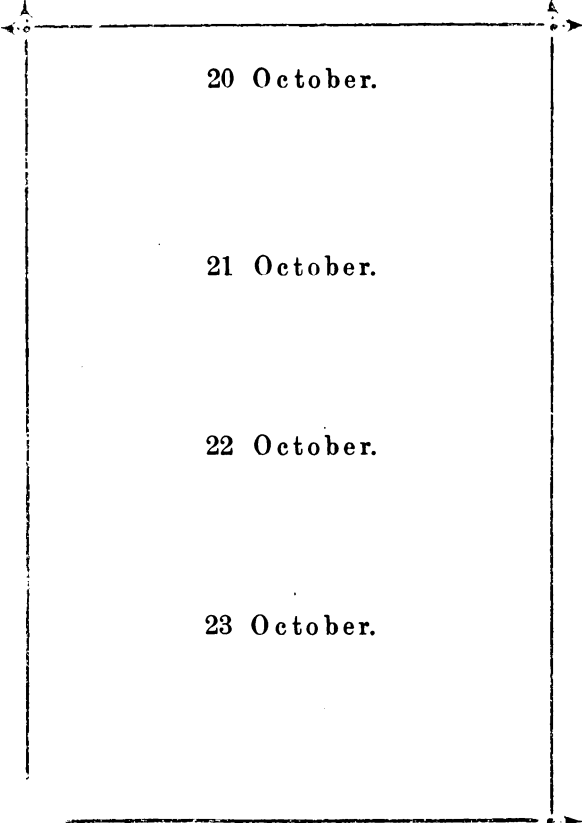
Nagelaten Geschriften.

—o—

Zooals ieder huis op zijn eigen manier de
spijzen bereidt, heeft ook ieder huis zijn eigen
manier om praatjes in te kleeden; den een
bevalt het gerecht zus en den ander zoo; en
ieder maakt het naar zijn mond gereed en
vraagt zijn buurman er op te gast.

Leven op het Land.

—o—

20 October.

21 October.

22 October.

23 October.

Laat er duizend pennen gaan,
Handen lam zich schrijven,
't Baat toch niet, 't is alles fut, —
Recht zal recht toch blijven.

Gelegenheidsgedicht.

—o—

•Waar andere menschen mee eindigen, met
een standpunt, daar beginnen de petisten
altijd mee.»

Leven op het Land. (Bräsig.)

—o—

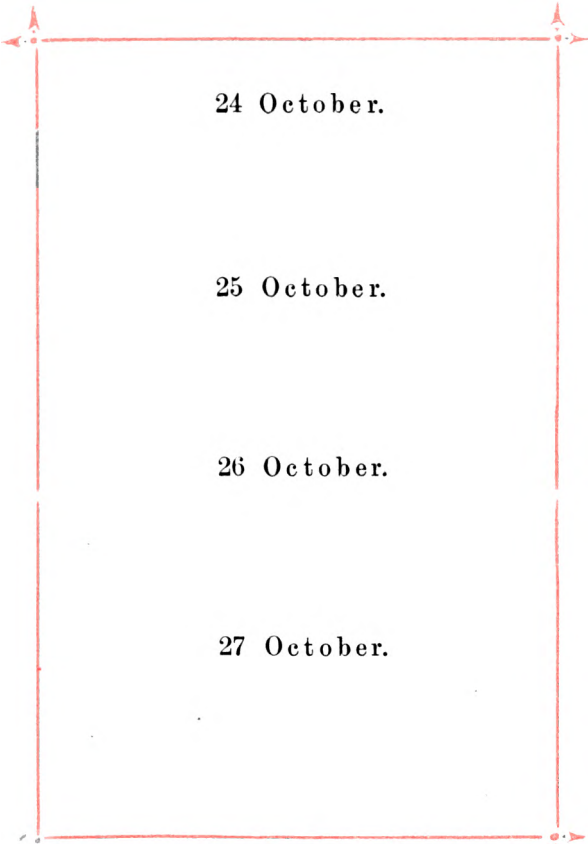
Het ligt diep in de menschelijke natuur,
dat iemand gaarne een stuk van onze aarde,
zij 't ook nog zoo klein, zijn eigen wil noe-
men, en 't zijn niet de slechtste menschen,
die daarnaar streven.

Leven op het Land.

—o—

Kent gij dat oude schoone lied,
Dat, als het tijdig 't hart doorvliet,
Dan verder heel uw lot doordringt,
Ofschoon elk mensch 't slechts éénmaal zingt?

—o—

24 October.

25 October.

26 October.

27 October.

De mensch ziet een zaak, zoolang ze hem
zelf niet aan 't magere gaat, over 't geheel
nog al heel koelbloedig aan.

Leven op het Land.

—o—

De mensch liegt zich gaarne wat voor, en
ook de ernstigste en heiligste uren zijn voor
die verleiding niet veilig.

Leven op het Land.

—o—

Wij, menschen, zien wel gaarne weêr
De plek, waar innig, hoog genot
Ons hart ontvlammen deed weleer;
Maar, o! die plekjes, waar ons harte
Getreurd heeft om een droevig lot,
Getreurd met diepe, diepe smarte,
Die trekken krachtig, telkens weder,
Ons als op hunne zerken neder.

Hanne Nüte.

—o—

Stel je nergens iets van voor, dan valt je
ook niets tegen.

Doorluchtigheidje.

—o—

28 October.

29 October.

30 October.

31 October.

De hoogste toppen der menschelijke samenleving zijn slechts voor geesten met adelaarsblikken begeerlijk; deze kunnen van daar met één blik den wijden horizon in zijn volle uitgebreidheid overzien.

Rommelzoo.

—o—

Van alle krankte, die bestaat,
Is luiheid wel het ergste kwaad;
Zij is niet te curceeren.
De ziel, die afkeer heeft van 't zorgen
En denkt: «zoo niet van daag, dan morgen!»
Die zult gij niet bekeeren.

Rijmen.

—o—

In sommige omstandigheden is het altijd een uitkomst, wanneer er iemand bij de hand is, tegen wien men dan eens duchtig kan uitrazen.

Hoe ik aan een vrouw kwam.

—o—

Een oude mantel zit warmer dan de nieuwmodische vodden van omslagdoeken; en een oude eerbare blauwe jas met lange slippen staat veel beter dan de sacrementsche dingen, die ze tegenwoordig dragen — vóór niets en achter niets.

Rommelzoo.

—o—

1 November.

2 November.

3 November.

Ja, schoon is het, het wederzien, ook bij
geliefde plaatsen.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

Moed kan rijzen uit het leed
Blijdschap uit de smarte;
Op dan maar, met wakk'ren zin
En verheugd van harte!
Staat maar nimmer overbluft,
Wie je ook dreige of tarte.

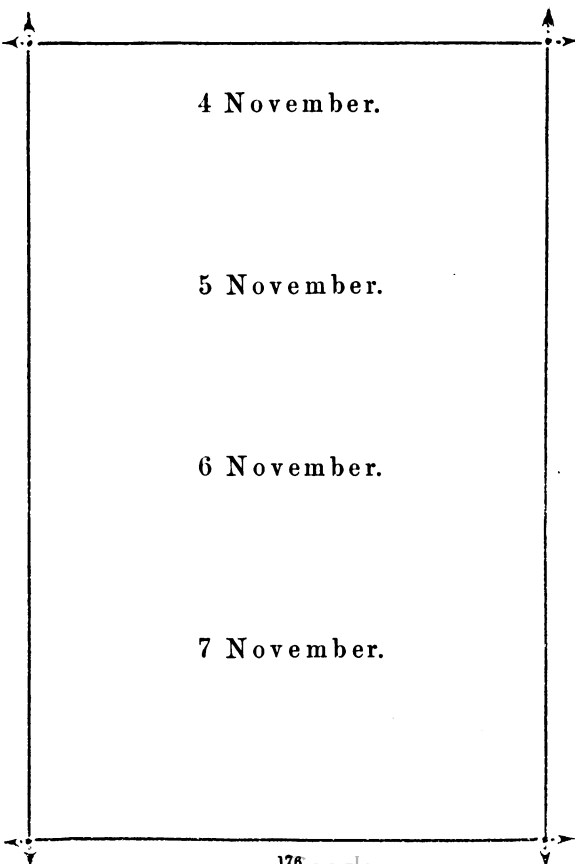
Gelegenheidsgedicht.

—o—

Zulke oude schoolmeesters, wanneer ze met
geen mensch verder te doen hebben dan met
hun schooljongens, dan wennen zij zich niets
dan onhebbelijkheden aan en gelooven ten
slotte, dat andere menschen ook altijd zoo
naar hun pijpen moeten dansen als hun leer-
lingen.

Doorluchtigheidje.

—o—

4 November.

5 November.

6 November.

7 November.

De vorstelijke genade is de kruk, waarop
de kreupele gerechtigheid rondhinkt.

Doorluchtigheidje.

—o—

Wanneer een dief een huis uit gaat,
Dan weet, — dat spreekt, — de looze maat,
Wat hem mankeert, dien hij verlaat.
Maar als een dokter u verlaat,
Dan weet die zeer geleerde maat
Niet recht, wat mis is in uw staat.

Rijmen.

—o—

Nooit is de menschenziel zoo troosteloos stil
en ledig, dan wanneer een onweer van toorn
daarin heeft rondgewoed.

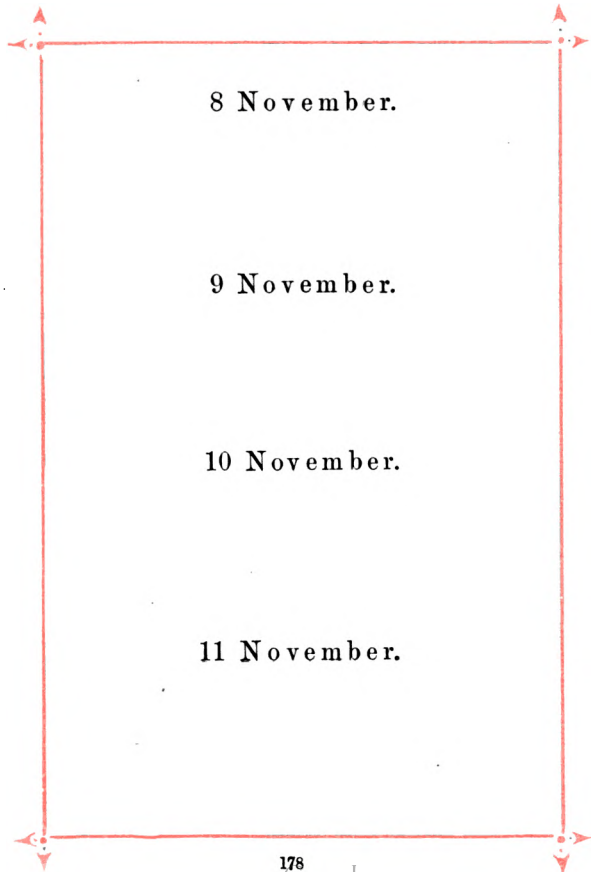
Doorluchtigheidje.

—o—

Wanneer het pleit is afgesponnen
En gij hebt uw proces gewonnen
Dan wordt uw reek'ning opgeteld;
Gij hebt uw recht, 't gerecht krijgt geld;
Dus, ieder 't zijne, zoo gij ziet,
Daarom, betaal en klaag maar niet.

Reis' nah Bellingen.

—o—

8 November.

9 November.

10 November.

11 November.

Die zijne reine liefde
In 't hart draagt, diep en stil,
Die moet geduldig wachten,
Of 't beter worden wil.

Hanne Nüte.

—o—

Vreugde en leed zijn, als ze ons op 't lijf
vallen, een tweesnijdend zwaard, en er hoort
een stevig hoofd en een stevig hart toe, ze
van ons af te weren, dat ze ons niet neder
werpen.

Rommelzoo.

—o—

Zie, als door u, trouw en met alle krachten,
Het land voor 't zaad is omgeploegd,
Maar 't zaaisel blijft vergeefs op regen wachten,
Dan hebt gij vruchteloos gezwoegd; —
Dan hebt gij spijt, dan voelt gij wee,
Maar, — 't wordt daar toch niet beter meê.

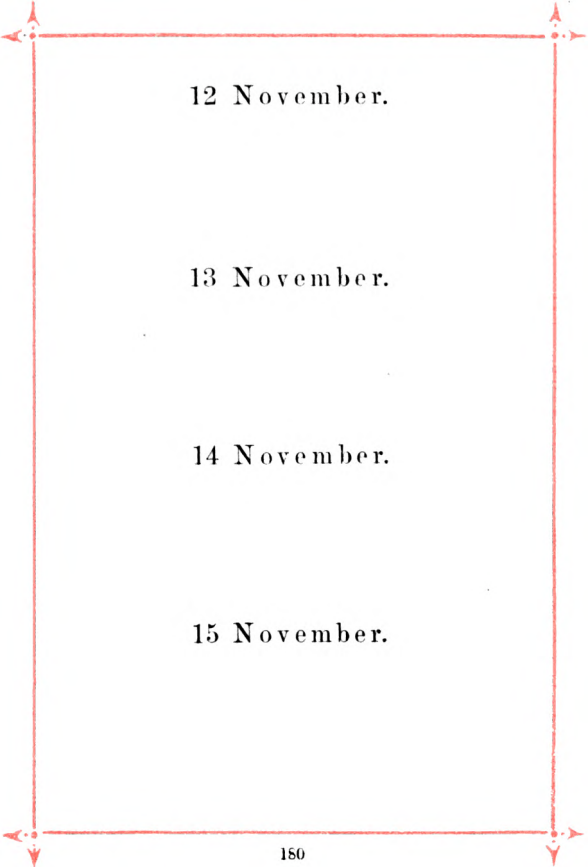
Leven op het Land.

—o—

De verhalen van den ouden tijd zijn ern-
stig en vroolijk; maar bij de ernstige
lacht men over de hedendaagsche wereld
en bij de vroolijke treurt men over het
verleden.

Rommelzoo.

—o—

12 November.

13 November.

14 November.

15 November.

Als gij het, vader! dulden kunt,
Dat uw lief zoontje, in huis gekomen
Gaaf bij de kachel zitten droomen,
Is u de naam van «Gek» gegund.
De Reis' nah Bellingen.

—o—

In Rahnstadt waren evengoed opgewonden
hoofden, als elders, en al had ook de geheele
stad niet dezelfde bezwaren, iedereen afzon-
derlijk had toch wel een haakje, waaraan hij
zijn ontevredenheid kon ophangen; de een
had dit, de ander dat!

Leven op het Land.

—o—

Niets kwaads had ik geschreven, niets dat
in strijd met de huisorde was, maar alleen
gedachten — sombere gedachten, waarin mijn
woede losbarstte, waaruit al de bitterheid van
mijn toestand luidkeels schreeuwde, waarin
ik de ellendige wereld tot puin en gruis wilde
vermorselen.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

«De mensch leert ook niet om te begrijpen,
Karel; de mensch leert POUR PASSER LA
TANTE in de boeken.»

Leven op het Land. (Bräsig.)

—o—

16 November.

17 November.

18 November.

19 November.

«Maar is het dwaas en slecht, als iemand het doel heeft, twee menschen weer bij elkaar te brengen, die de boosheid en de laagheid van andere menschen van elkander hebben gescheiden?»

Leven op het Land. (Bräsig.)

—o—

Welke tijd is zoo somber, welke plaats zoo vervallen, waarin of waarop niet met alle soorten van beenen, mannelijke en vrouwelijke gedanst werd!

Rommelzoo.

—o—

«Mogelijk» en «waarschijnlijk» zijn woorden, die in de ziel van een kind geen weerklank vinden; het kind wil zekerheid: het concrete is de voedende spijs van zijn geest.

Rommelzoo.

—o—

«Rechter, spreek rechtvaardig recht,
God is uw Heer, gij zijt Zijn knecht!»
is een schoone spreuk, die mijn vader zaliger me als jongen al ingeprent heeft.

Leven op het Land.

—o—

20 November.

21 November.

22 November.

23 November.

Wie heeft in zijn jeugd wel eens niet dat nederdrukkende, akelige gevoel gehad, wanneer de zonnige zomerdag met het mufte schoolvertrek verwisseld worden moet en de kleine beweeglijke ledematen gedoemd zijn, onder de tuchtroede van den onderwijzer in gruwzame onbeweeglijkheid het oogenblik der vroolijke opstanding te verbeiden?

Rommelzoo.

—0—

•Reizende menschen moet men niet ophouden. •

Leven op het Land. (Bräsig.)

—0—

Het is een bekende zaak, dat de molenaar wakker wordt, als de molen stilstaat, en dat de hoorders wakker worden, als de preek ten einde is.

Leven op het Land.

—0—

Wie kan er slapen, als de heldere zon in het harte schijnt? Wie kan er slapen, als iedere toon een melodie wordt, die van liefde en geluk zingt?

Leven op het Land.

—0—

24 November.

25 November.

26 November.

27 November.

Makkers! niemand onzer zij
Knap in 't haten of in 't vitten,
Maar 't Gebod voor u en mij,
Dat het elfde is in de rij,
Maant ons, dat we door geen mensch op den
kop ons laten zitten.
Gelegenheidsgedicht.

—o—

Een leege maag vervalt tot allerlei dwaas-
heden.

Leven op het Land.

—o—

«Madam Nüszler, reeds een oud spreek-
woord zegt: wie lang bemint, dien wordt de
liefde oud.»

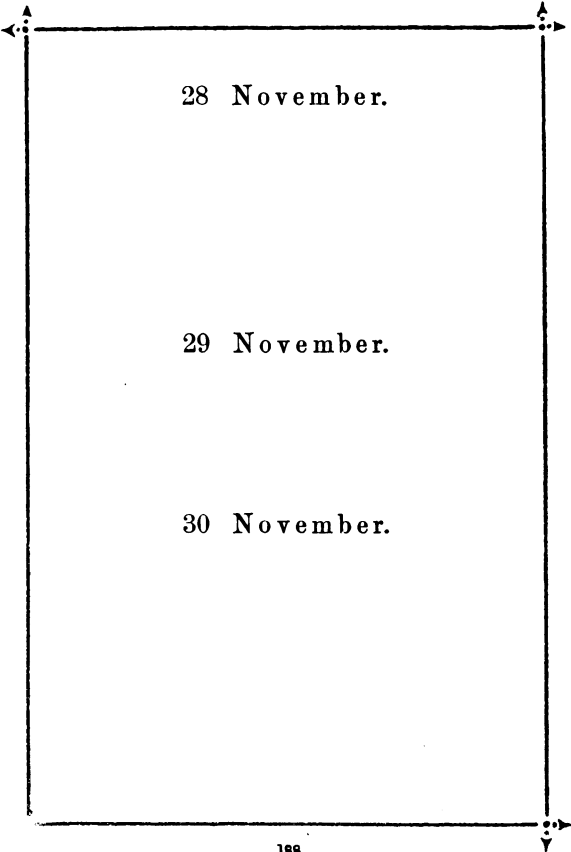
Leven op het Land. (Brüsig.)

—o—

Wie de schade heeft, heeft de schande op
den koop toe! En wanneer de menschen het
hem niet aandoen, dan doet 't het toeval,
de ergste spotter van de wereld!

Leven op het Land.

—o—

28 November.

29 November.

30 November.

De wintervorst schaadt niet, het voorjaar
komt toch; maar als alles reeds aan 't groeien
en bloeien is, en de sneeuw valt in de groene
hoop, dan schaadt dat wel, en al de zang-
vogeltjes, die op het voorjaar bouwden en
vertrouwen, zijn in hun nestjes verkleumd
en bevroren.

Leven op het Land.

— 0 —

Morgenspraak en avondspraak zijn niet
dezelfde.

Leven op het Land.

— 0 —

Ja, zeker! bij winterkou kleeid ik me goed:
Wat warms op mijn hoofd, om mijn hand,
aan mijn voet;
De vingers bevroren, maar mooi, in 't glacé!
Een heerlijk genot! Naar den duivel er meê!

Gelegenheidsgedicht.

1 December.

2 December.

3 December.

O wintervermaak, o heerlijk wintervermaak,
dat den mensch gloeien doet van kracht en
genot, u kent alleen hij, die in uw volle
heerlijkheid, die in het Noorden geboren en
getogen en in het Noord- en Oostzee-water
gedoopt is.

Doorluchtigheidje.

—o—

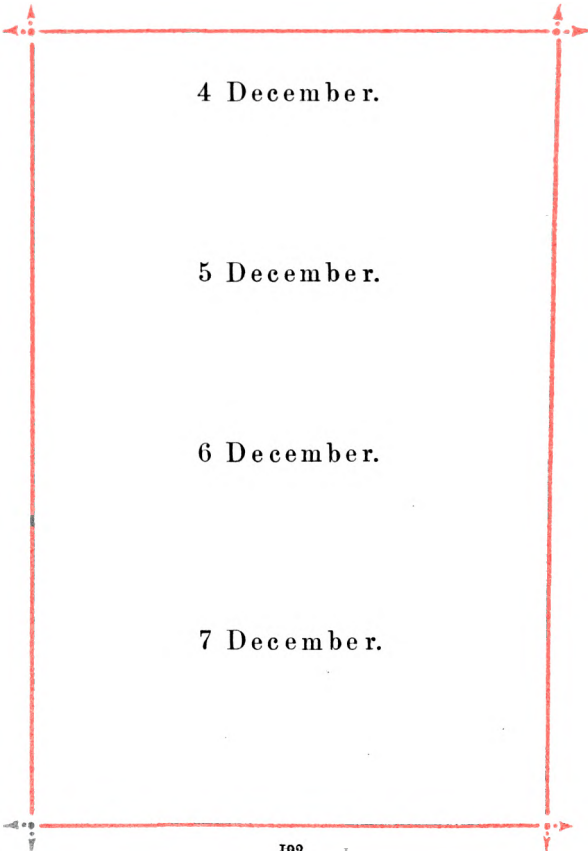
Uit een glad ei kruipt vaak een basilisk.
Leven op het Land.

—o—

Rozen zijn aardsche rozen, vreugde is aard-
sche vreugde, zij hebben beiden hun tijd, laat
haar dien! Wilt ge ze echter vóór den tijd
genieten, dan hebt ge een verwelkte bloem
op uw borst en verwelkte vreugde er in.

Leven op het Land.

—o—

4 December.

5 December.

6 December.

7 December.

Er is geen doeltreffender middel om onware voorstellingen in de ziel van een kind op te wekken, dan een slecht tooneel.

Rommelzoo.

—o—

«Het verwenschte podagra is de opperste van alle ziekten — dat is de moederziekte, waaruit alle andere ziekten ontstaan, en dat komt uit de jichtstof, die in de beenderen zit en daarin rondmarcheert, en de jichtstof komt uit de giftstof, die je als menschelijk voedsel, b. v. als kummel of tabak of uit de apotheek tot je genomen hebt.»

Leven op het Land. (Bräsig)

—o— .

Wat den mensch behaagt, daarvan valt het hem zwaar te zwijgen.

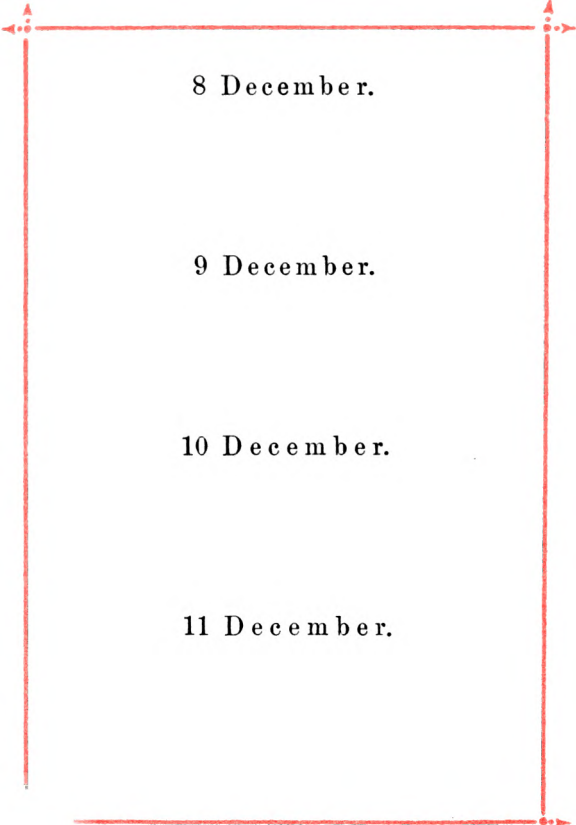
Leven op het Land.

—o—

Een mensch moet datgene, wat hem in sommige oogenblikken tot last is, maar niet dadelijk gaan verachten; wie weet, hoe hij er nog profijt van kan hebben.

Uit den Franzosentijd.

—o—

8 December.

9 December.

10 December.

11 December.

Ik mag het geluk gaarne zoo van uit de verte zien naderen als een zangvogel, die langzaam op mij toevliegt en zich nederzet in 't groene hout, en van tak tot tak steeds nader komt en eindelijk op den ondersten tak gezeten mij van daar het schoonste lied toezingt.

Uit den Franzosentijd.

—o—

De verdorvenheid der menschen behoeven wij werkelijk niet in boeken op te zoeken.

Montecchi en Capuletti.

—o—

«Ik behoer tot die menschen, welke gelooven, dat een reine vreugde ons even na tot God brengt, als een diepe smart.»

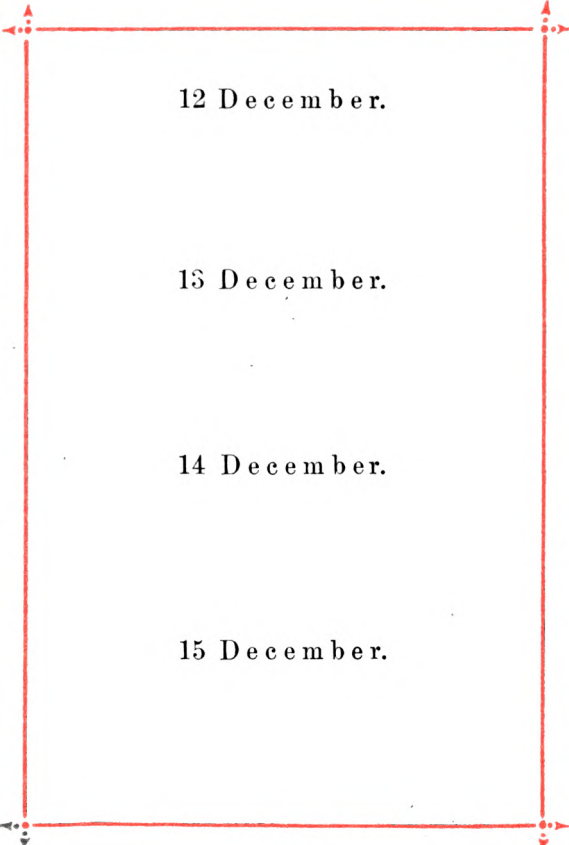
Montecchi en Capuletti. (Tante Lien.)

—o—

Ge moet bij een moeilijke zaak er maar niet dadelijk met de breede bijl op loshakken.

Leven op het Land.

—o—

12 December.

13 December.

14 December.

15 December.

Onze Lieve Heer heeft veel menschen geschapen en ieder mensch heeft zijn bijzondere aanleg mee ter wereld gebracht en elk mensch heeft van één soort aanleg een heelen bundel gekregen, doch van de andere soorten maar een heel klein beetje.

Leven op het Land.

— 0 —

De Duivel is een geslepen heer, hij zoekt niet de slimmen en sterken uit, als hij zijn onkruid in den omgeploegden akker wil zaaien, hij kiest dan de dommen en zwakken.

Leven op het Land.

— 0 —

Geld leenen is een slechte zaak; maar daar is op de geheele wereld geen zaak zoo slecht, behalve hangen en worgen natuurlijk, die niet door den een of ander met genoegen wordt bedreven.

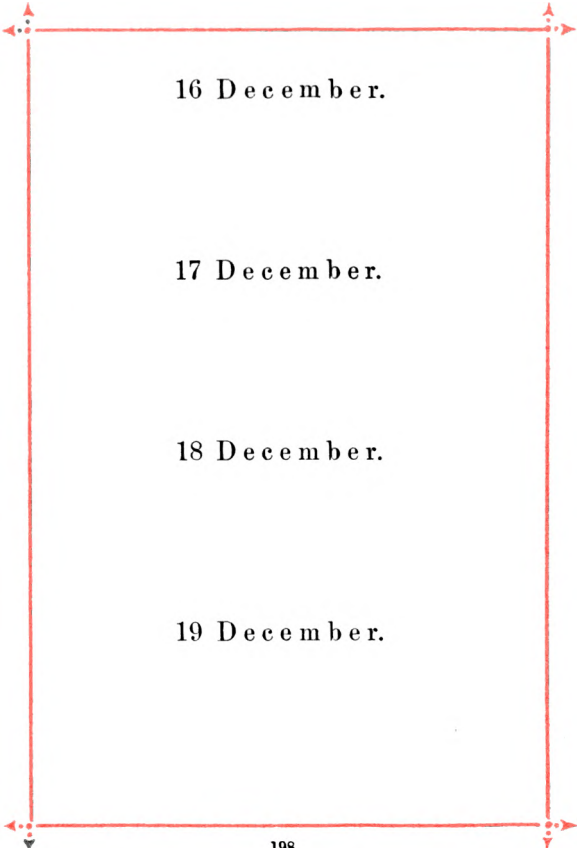
Leven op het Land.

— 0 —

Niemand mag victorie roepen, voor de slag hem is.

Doorluchtigheidje.

— 0 —

16 December.

17 December.

18 December.

19 December.

Er zijn ook harten, waarmee een kind vroolijk spelen, waarin een reuzenvuist zijn vingers zetten kan, zonder litteekenen achter te laten; het schijnt, dat zij gemaakt zijn van gom-elastiek; wanneer de goede God ze op de aarde werpt, dan worden zij teruggekaatst naar den hemel.

Doorluchtigheidje.

—o—

Loterij spelen we hier niet! ZULK een verdienste is te gemakkelijk gewonnen en te gemakkelijk uitgegeven.

Leven op het Land.

—o—

ZIJ, wien de wereld eens het witte onschuldskleed met vuil heeft bezoedeld, moet daarin door de wereld gaan, niemand wascht dat schoon, en al komt Onze Lieve Heer ook van den Hemel en doet teekenen en wonderen, opdat de onschuld aan den dag moge komen . . . de wereld gelooft er toch niet aan.

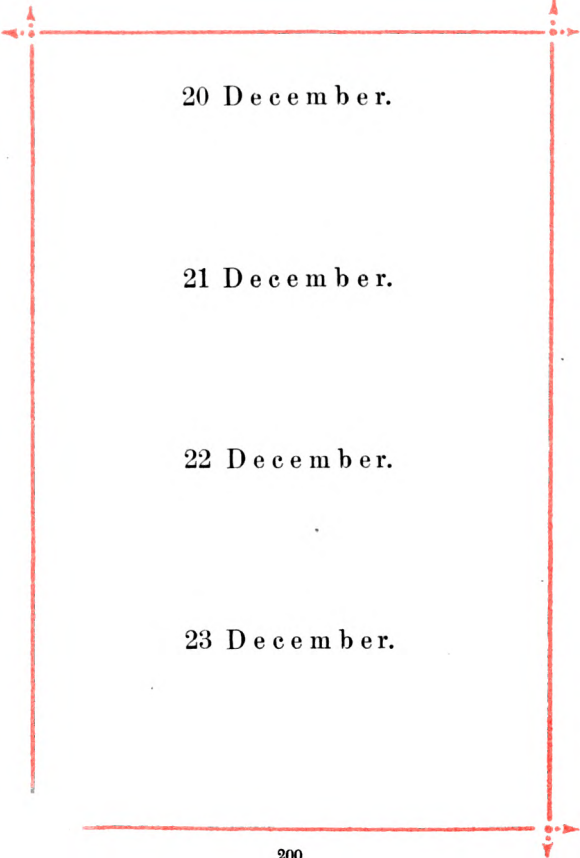
Leven op het Land.

—o—

Alles komt op zijn tijd en de oude scheper Kópke zei: «den negenden dag krijgen de jonge honden ook oogen.»

Leven op het Land.

—o—

20 December.

21 December.

22 December.

23 December.

Zoo'n wrok ontstaat niet op eens, zooals de gloeiende haat, die uit openlijken strijd en twist geboren wordt; neen, zachtjesaan en langzamerhand boort hij zich in het hart, evenals de houtworm in den balk en vreet steeds verder en verder, totdat het geheele hart vol is van een sterken afkeer, evenals de balk vol wormmeel.

Leven op het Land.

—o—

Een uil onder kraaien te zijn is een ellendig lot.

Rommelzoo.

—o—

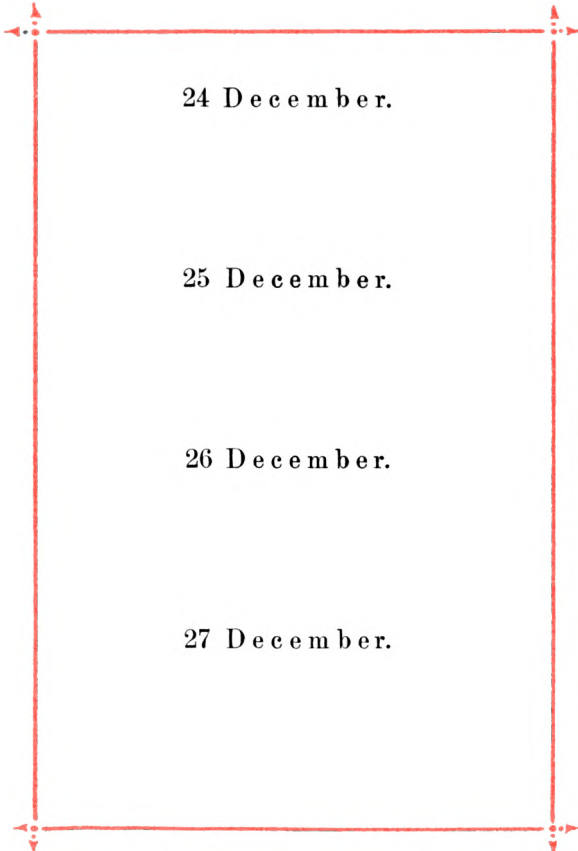
Ja, de versche graven zijn als de broei-bedden, die de tuinman aanlegt, om er zijn schoonste bloemen op te kweeken; maar ook vuile paddestoelen schieten uit die bedden op.

Leven op het Land.

—o—

Er zijn soms zulke hoogst ingewikkelde toestanden in de wereld, dat iemand niet weet, of hij rechts of links zal gaan, of hij naar den appel zal grijpen en de peer laten, of dat hij moeite zal doen voor de peer en er den appel aangeven, of dat hij alles wagen zal en met beide handen toegrijpt, op het gevaar af, dat hij niets krijgt.

Doorluchtigheidje.

24 December.

25 December.

26 December.

27 December.

's Morgens bruist de zee vaak in wilde golven, en 's middags zijn deze effener geworden, maar duister en dreigend ziet het water er nog uit, en 's avonds licht uit den spiegel de blauwe hemel, en de heldere zomerwolken trekken er over, en de avondzon omgeeft het tooneel met haar gouden lijst.

Leven op het Land.

—o—

O, schoone Kerstavond — geheiligd zijt gij!
We komen dan samen zoo vredig en blij.
De moeder zit over haar kindje gebogen,
Zij drukt het aan 't hart en zij staart het in
de oogen,
En 't «Vrede op aarde!» ruischt zacht 't uit
den hoogen.
Kein Hüsung.

—o—

Niet de gift, neen, de gever en de wil is
de hoofdzaak bij 't Kerstfeest.

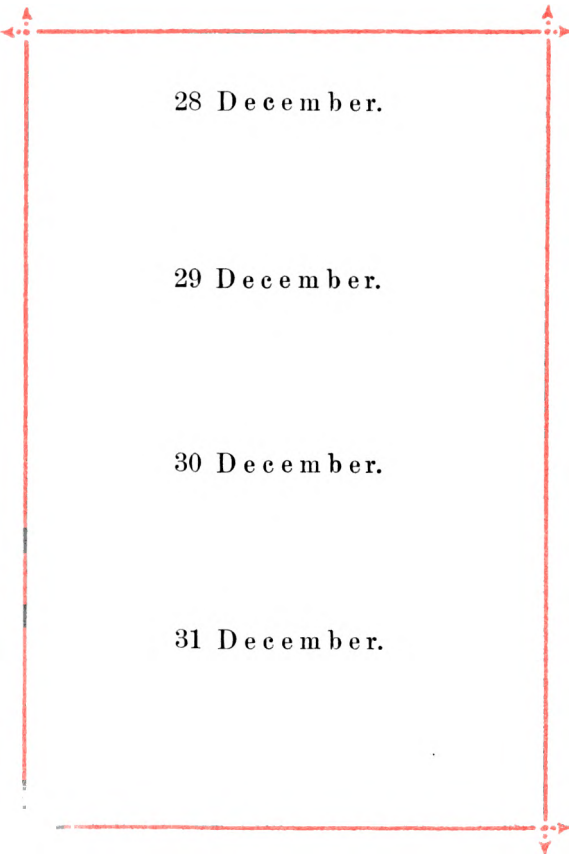
Leven op het Land.

—o—

Want dat moet niemand gelooven, dat
Onze Lieve Heer alleen op Kerstavond geschenken uitdeelt. Hij geeft ze het gansche jaar door en een kerstgift kan alle dagen komen en het Kind-Jezus, dat het brengt, ziet er nu eens zus en dan weer zoo uit.

Uit mijn Vestingtijd.

—o—

28 December.

29 December.

30 December.

31 December.

Geef den Duivel slechts EEN VINGER, en hij neemt aanstonds de geheele hand en dan leidt hij u, waarheen hij wil, en als 't in zijn kraam te pas komt, dan doet hij je voor zich neerknielen, dat je hem aanbidden moet in angst en vreeze.

Leven op het Land.

—0—

Wie haten wil, moet zich laten welgeval-
len, dat hij weer gehaat wordt.

Leven op het Land.

—0—

„Madam Nüzler“, wat zooveel als de liefde
is, die ontspruit zich altijd eerst in een ver-
borgten toestand.

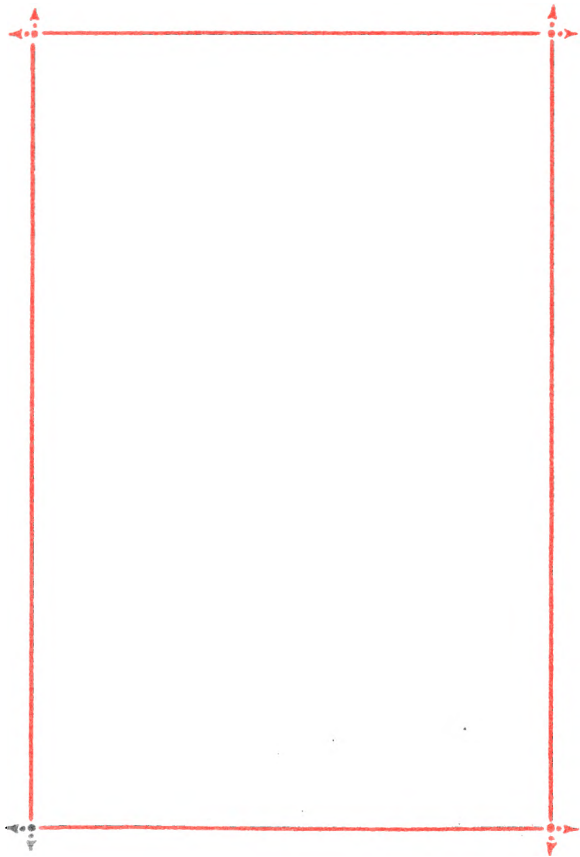
Leven op het Land. (Bräsig.)

—0—

Als soms den een of d'ander in mocht vallen,
Dat ik juist hem voor oogen had,
Terwijl 'k geen mensch bedoeld heb, — en
toch allen, —
Dan heeft hij mij verkeerd gevat; —
Dan heb ik spijt, dan voel ik weê,
Maar, — 't wordt daar toch niet beter meê.

Leven op het Land.

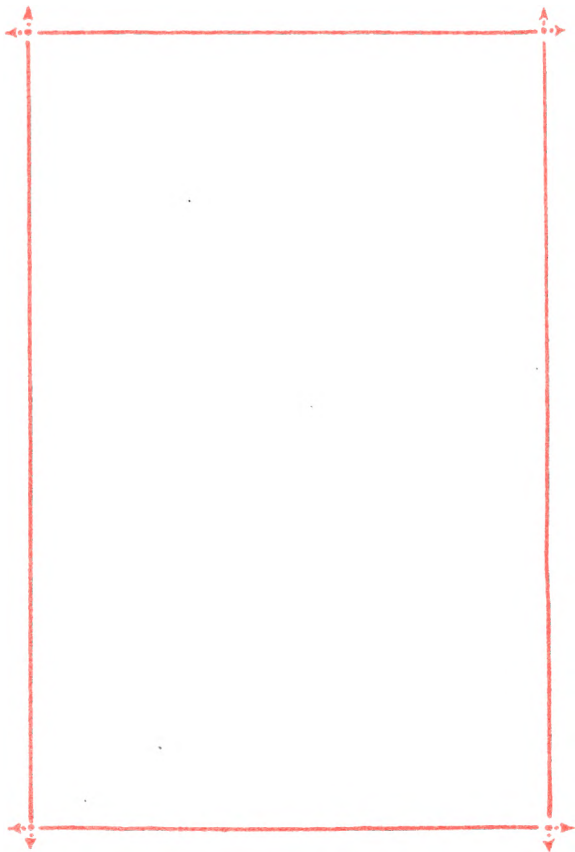
Frits Reuter. VERZAMELDE WERKEN.
GEDROOGDE KRUIDEN.

Naar de oorspronkelijke uitgave
opnieuw uit het Platduitsch vertaald
onder toezicht van G. VELDERMAN,
in 8 keurige deelen voor
f 4.50 of in 4 rijke Pracht-
banden voor f 6.50.

1. Twee vermakelijke verhalen. —
2. Uit mijn Vestingtijd. — 3, 4, 5. Het
leven op het Land. — 6. Zijn Doorluch-
tigheidje. — 7. De Mecklenburgsche Mon-
tecchie en Capuletti of de Reis naar
Constantinopel. — 8. Rommelzoo, vijf
vermakelijke Verhalen.

De Humor van FRITS REUTER heeft een
bijzondere kracht, nu eens dwingt
hij ons om uit te bazuinen in een schaterlach met
een geweld, waaraan de droefgeestigste en de zwart-
galligste geen weerstand kan bieden; dan weer grijpt
hij ons diep in de ziel en doet ons gemoed trillen,
en een traan laat zich niet onderdrukken, ook niet
in het oog van den ongevoeligste.

Te bekomen bij D. BOLLE, Bazaar van Goed-
koope Boeken, Hang bij de Vischmarkt te Rotter-
dam. Franco thuis, na ontvangst Postwissel van
slechts f 4.50 of van slechts f 6.50, waarop ver-
meld: FRITS REUTER.

2.337.894

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

Digitized by Google